

Ikt. sz.: GAB-41/28-4/2021.

GAB-17/2021. sz. ülés
(GAB-86/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági bizottságának**
2021. november 29-én, hétfőn, 10 órakor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnökének meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Rogán Antal szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Kérdések</i>	8
<i>Válaszok</i>	18
<i>Az 500 forintot meghaladó üzemanyagárak okozta megemelkedő munkába járási költségek mérséklése érdekében a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról címmel benyújtott T/17394. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	25
<i>Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	26
<i>Varga Mihály szóbeli kiegészítése</i>	26
<i>Kérdések</i>	28
<i>Válaszok</i>	33
<i>Egyebek</i>	38
<i>Az ülés berekesztése</i>	38

Napirendi javaslat

1. Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnökének meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Az 500 forintot meghaladó üzemanyagárak okozta megemelkedő munkába járási költségek mérséklése érdekében a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról címmel benyújtott törvényjavaslat (T/17394. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Bangóné Borbély Ildikó, Dr. Gurmai Zita, Dr. Harangozó Tamás, Dr. Molnár Zsolt, Dr. Varga László, Hiszékeny Dezső, Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, Mesterházy Attila, Szabó Sándor, Tóth Csaba (MSZP) képviselők önálló indítványa)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

11.30 órától:

3. Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Bánki Erik (Fidesz), a bizottság elnöke

Hadházy Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Witzmann Mihály (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Seszták Miklós (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), a bizottság alelnöke
Barcza Attila (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)
Dr. Szakács László (MSZP)
Székely Sándor (független)

Helyettesítési megbízást adott

Manninger Jenő (Fidesz) Hadházy Sándornak (Fidesz)
F Kovács Sándor (Fidesz) Riz Gábornak (Fidesz)
Szatmáry Kristóf (Fidesz) Bánki Eriknek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Palkó Katalin bizottsági főmunkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnöke
Varga Mihály pénzügyminiszter

Megjelentek

Dömötör Csaba államtitkár, miniszterhelyettes (Miniszterelnöki Kabinetiroda)
Dr. Guller Zoltán vezérigazgató (Magyar Turisztikai Ügynökség)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

BÁNKI ERIK (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, a kedves érdeklődőket, illetve előterjesztőket. A Gazdasági bizottság mai ülését megnyitom. Képviselőtársaim írásban előre megkapták a mai ülés tervezett napirendjét. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e valakinek észrevétele. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nincs.

Ki az, aki ezzel a tartalommal a mai ülés napirendjét elfogadja? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Ellenvéleményt, tartózkodást nem látok, a bizottság egyhangú döntésével fogadta el napirendjét.

A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes, így munkáját megkezdheti.

Rogán Antal, a miniszterelnök kabinetfőnökének meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Első napirendi pontként Rogán Antal miniszter urat, a miniszterelnök kabinetfőnökét hallgatjuk meg. Köszöntöm miniszter urat, illetve államtitkár urat, vezérigazgató urat.

A szokásoknak megfelelően történik a meghallgatás. Miniszter úr egy rövid kiegészítést tenne, ha szeretne, a beszámolóhoz, utána pedig képviselőtársaimnak lesz lehetősége arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, illetve véleményt mondjanak, utána arra kérem a miniszter urat, hogy az elhangzott kérdésekre összefoglalásként adjon választ. Öné a szó.

Rogán Antal szóbeli kiegészítése

ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Megpróbálok rövid lenni. Talán két dologról érdemes itt a Gazdasági bizottsági ülésen beszélni, bár számtalan dologról tehetném, de talán ezek közül kettő tartozik a Gazdasági bizottság, úgymond, hatáskörébe. *(Dr. Seszták Miklós megérkezik.)*

Az egyik, hogy a Miniszterelnöki Kabinetiroda bonyolította le a járvány utáni életről szóló nemzeti konzultációt, amire a nyár folyamán került sor. A magyar emberek sok olyan döntést hoztak, amik megvalósítása folyamatos. Ezt a Miniszterelnöki Kabinetiroda koordinálja. Egyik oldalról született döntés a hitelmoratórium meghosszabbításáról a rászorulóknak számára. Ezt a választók, tehát az emberek akaratának megfelelően a kormány azóta végre is hajtotta. A családi adó-visszatérítéssel kapcsolatos jogszabályi keretek kialakításra kerültek, ezek rövidesen abban a formában is véglegesek lesznek, hogy egyébként minden tájékoztatást az állampolgárokhoz eljuttatunk, a családi adó-visszatérítésre pedig a jövő év februárjában kerül sor. Itt a gyermeket nevelő szülőknek visszatérítjük a 2021-ben befizetett személyi jövedelemadójukat addig a felső határig, amit az adó-visszatérítés esetében a 2020-as átlagbér adótartalma jelent. *(Barcza Attila megérkezik.)*

A minimálbér esetében megszületett a megállapodás is, ahogy a konzultáció során támogatták a magyar emberek azt, hogy a minimálbér mértéke elérje Magyarországon a 200 ezer forintot. Sikerült megkötni a megállapodást a munkaadókkal és a munkavállalókkal. A kormány gyakorlatilag 750 milliárd forint értékű adócsökkentési csomagot tett le ezzel egyidejűleg az Országgyűlés asztalára. Arra szeretném kérni majd képviselőtársaimat, hogy ha lehet, akkor ezt támogassák kivétel nélkül mindkét oldalon, hiszen ez az adócsökkentés az előfeltétele annak, hogy

Magyarországon a munkáltatók a minimálbér, illetve az úgynevezett diplomás minimálbér kifizetését meg tudják oldani. Összesen 2,5 millió embert érint a két kategória együttesen, akiknek a bére jelentősen növekedni fog 2022. január 1-jétől, amennyiben az Országgyűlés a szükséges adócsökkentéseket is elfogadja.

A másik ilyen a 13. havi nyugdíj visszaépítése volt. Ott a kormány meghozta azt a döntését, hogy a 13. havi nyugdíj visszaépítésére teljes egészébe sor kerül, tehát ez azt jelenti, hogy nem két hetet fizetünk ki 2022 februárjában, ahogy az a jogszabályokban szerepelt, hanem 2022 februárjában a teljes 13. havi nyugdíj folyósításra kerül.

A nyugdíjprémiumról szintén meghozta a kormány a döntését, sőt ott már a folyósításon is túl vagyunk. Ebben az évben egy rekordösszegű nyugdíjprémiumot fizettünk ki. Azt azért hozzátenném, hogy a nemzeti kormány volt az egyetlen, amely Magyarországon nyugdíjprémiumot fizetett, és ráadásul immáron negyedszerre, ha a 2021-es esztendőt nézzük.

A 25 év alatti fiatalok adómentességéről a kormány előterjesztése alapján meghozta a döntését az Országgyűlés, az januártól hatályba lép. Azt gondolom, hogy mindazon fiatalok számára, akik egyébként munkát vállalnak, és 25 év alattiak, egy jelentős kedvezményt jelent. Természetesen majd meg kell itt vívni azt a csatát, hogy ettől ők még azokból a bérfejlesztésekből részesülhessenek, amiket egyébként a munkáltatók valószínűleg a munkavállalók számára 2022-ben is adnak.

De amiről én külön szeretnék beszélni, az a turizmus kérdésköre, és a turizmushoz kapcsolódóan néhány járványügyi intézkedés, amire szeretnék kitérni. A turizmus tekintetében azt kell mondjam, hogy nagyon sikeres éveket zártunk a járvány előtt. Tehát, ha a 2019-es évet nézzük, az egyébként a turizmus rekordéve volt Magyarországon, egy több évig tartó növekedés után a GDP több mint 13 százalékát adta a turisztikai szektor Magyarországon, és mintegy 450 ezer embernek adott munkát. A hazai turizmus teljesítménye folyamatos növekedést mutatott. Ez a 2019-es esztendőben 43 millió vendégéjszakát jelentett, ami szintén egyfajta rekordot jelentett Magyarországon, ebből 13 milliót regisztráltunk a kereskedelmi szálláshelyeken, és 30 milliót lényegében egyéb, az emberekhez kapcsolódó különféle, tehát akár az Airbnb-szolgáltatások, akár más szobakiadás tekintetében másféle szálláshelyeken, de ezeknek az odaérkező vendégeknek a jó része is gyakorlatilag Magyarországon, az itteni éttermekben, üzletekben költötte el a pénzét. A 2020 előtti időszakról elmondhatjuk - és ez 2018-19-re határozottan igaz -, hogy a turisztikai szektor növekedési üteme éveken keresztül meghaladta az uniós átlagot meg a magyar átlagot is, és tegyük hozzá, annyival növekedett 2018-19-ben a turisztikai szektor Magyarországon évente, hogy az gyakorlatilag évenként egy Audi-gyár teljesítményével volt egyenértékű. Ez volt a hozzáadott érték ahhoz, amit a turisztikai szektor fejlődése jelentett.

A járvány azonban Magyarországon súlyos csapást mért az ágazatra. Ez a 2020-as adatokból már jól látszik. Ugye, akkor a 8 millió vendég 22,7 millió vendégéjszakát töltött el 2020-ban a magyarországi szálláshelyeken, köszönhetően annak, hogy egyébként a járvány különböző hullámai között sikerült kinyitni a turisztikai szektort, illetve működőképpé tenni a szálláshelyeket, de ez egy jelentős zuhanásnak számít. A belföldi vendégek száma 2020-ban a 2019. évinek a 73 százalékát, a belföldi vendégéjszakák száma a 78 százalékát érte el, a külföldiek esetében pedig drasztikus a visszaesés, ott gyakorlatilag a 2019. évi érték 22 százalékát tudja teljesíteni az ágazat 2020-ban, és a külföldi vendégéjszakák száma pedig 27 százalékot ért el.

A kormány egy elég erős támogatási programot alakított ki azért, hogy a turisztikai szektort lábon tudjuk tartani. Adó- és járulékkedvezményeket, ágazati bértámogatást, a szálláshelyeknek a lemondott foglalások után járó 80 százalékos kompenzációt vezettünk be, hitelmoratórium is volt és kedvezményes hitelkonstrukciók, emellett eltöröltük a helyiségbérleti díjakat, illetve a teraszdíjakat.

A kormány turizmust érintő támogatásai 2020-ban meghaladták a 800 milliárd forintot. Tehát ekkora összeget, sőt, ha egészen pontos akarok lenni, itt van egy számítás a vezérigazgató úrnál, ha mindent egybevetünk, akkor ez 874 milliárd forintot jelent. Tehát 874 milliárd forint értékű támogatást kapott a turisztikai szektor 2020-ban azért, hogy egyébként működőképes tudjon maradni. Ezzel párhuzamosan fejlesztési programokat is elindítottunk. Ez a kormány általános programja volt mindenhol, ha megnézték. Tehát gyakorlatilag minden szektorban beruházási programokat indítottunk azért, mert szerintünk beruházások nélkül nincsen újrainduló gazdaság. Negyven új szálloda épül ma Magyarországon a Turisztikai Ügynökség támogatásával, 14 ezer magán szálláshely újul meg - ez azért több tízezer szobát jelent -, közel hatszáz panzió és 114 strand megújulásáról beszélhetünk, és most csak kiemeltem néhányat a fejlesztési programok közül. Ezek gyakorlatilag folyamatosak. Most is folynak az ezzel kapcsolatos felújítási vagy építési munkálatok. Ez részben hozzájárul a mostani növekedéshez, és megalapozza a szektor későbbi növekedését.

Azt gondolom, hogy 2021-ben az újraindítás sikeres volt. Tehát a 2021-es év nyara minden idők legsikeresebb nyara volt a belföldi turizmus szempontjából Magyarországon. Ezt nyugodtan elmondhatjuk. Idén nyáron összesen 14,9 millió, tehát gyakorlatilag 15 millió vendégéjszakát regisztráltak a magyarországi szálláshelyek, ami 25 százalékkal volt több egyébként a tavalyinál. Ha ezt megnézem a NTAK-ban, a Turisztikai Ügynökség által üzemeltetett információs rendszer adataiban, akkor júniusban 66, júliusban 22, augusztusban 16 százalékkal több vendégéjszakát jelentettek le a szálláshelyek, mint egy évvel korábban. A szálláshelyek árbevétele a három nyári hónapban 183 milliárd forint volt, ami egyébként 41 százalékkal több mint 2020 nyarán.

2021 nyarán a vendéglátóhelyek is, azt gondolom, sikeresen újraindultak. A vendéglátóhelyek árbevétele országosan megközelítette a 360 milliárd forintot ezen a nyáron. Ez 2020-ban 288 milliárd forint volt. Ne felejtsük el, akkor is nyitva voltak a vendéglátóhelyek ugyanúgy, mint 2021 nyarán, de itt már tapasztalható egy jelentős növekedés. Ez összességében 25 százalékos növekedés, sőt azt kell hogy mondjam, a 2019-es rekordévhez képest 10 százalékos bővülés van a vendéglátóhelyek forgalmában. Tehát a turisztikai szektorban a szálláshelyekkel szemben, ők a külföldiek miatt nem tudtak talpra állni, a vendéglátóhelyek tekintetében azt kell mondanom, hogy ott a talpra állás sikeres volt. A szálláshelyek szeptemberi vendégforgalma is jobban alakult a vártnál. A 2019. évit 4 százalékkal, a tavalyit pedig 65 százalékkal szárnyalta túl a vendégéjszakák száma. Ez egyébként folytatódott októberben is, ahol 2,8 millió vendégéjszakát regisztráltunk, ami 62 százalékkal magasabb, mint a tavalyi, a vendégek száma 1,1 millió volt.

Ezek rendkívül jó jelek, viszont azt kell mondanom, hogy itt van egy nagyon komoly veszély is előttünk, mert az, amit jó számoknak láttunk szeptemberben, jó számoknak láttunk októberben, és bizonyos értelemben folytatódott novemberben is, az most már látszik, hogy a járvány negyedik hulláma itt van, már vannak szálláshelylemondások decemberre. Tehát gyakorlatilag azt kell hogy mondjam, a korábban foglalt szálláshelyekhez képest többet mondanak le, mint ahány újat regisztrálnak. Ez jelentős részben onnan is látható, hogy azok a cégek, amelyek a karácsony előtti időszakra lefoglaltak különféle rendezvényeket a szállodákban, egy jó része ezeket most már vagy visszamondta, vagy pedig sokkal óvatosabban és szűkebb körben próbálja megvalósítani.

Ebből az következik, hogy a járvány természetesen újra megérinti a turisztikai szektort. Hogyan lehet ellene küzdeni? A negyedik hullámnak most valószínűleg egyfajta csúcán vagyunk, tehát innentől valószínűleg annak inkább a lefelé csengése

várható, bár ez decemberben még súlyosan fogja érinteni a turisztikai szektort, de egy ötödik hullám veszélye is előttünk áll akkor, ha azt nézzük, hogy hogyan viselkedett a járvány idáig. A járvány idáig mindig a tavaszi időszakban, a tavaszt megelőző téli időszakban hozott egy hullámot, és azt követően pedig mindig az októberi, novemberi, decemberi időszakban hozott egy újabb hullámot. Most a negyedik hullám végére érünk, különösen, hogy új variánsok is megjelentek a vírustól, egy ötödik hullám veszélye is fenyeget.

Az ötödik hullámot egyetlen dologgal lehet megelőzni, minél több oltással, sőt alapvetően minél több harmadik oltással. A megerősítő oltás azért nagyon fontos, mert a Magyarországon beadott oltások túlnyomó többségét június végéig sikerült megvalósítani. Én azt gondolom, ez akkor egy siker volt, hiszen Magyarország az első között tudott újraindulni. Tehát Magyarországon több mint 5 millió, sőt 5,5 millió ember beoltásra került gyakorlatilag a 2021. esztendő nyarának elejéig, tehát június végéig. Viszont itt azzal a ténnyel kell számolnunk, hogy ezeknek a beadott oltásoknak a védőereje 4-6 hónap után csökken. Ebből az következik, hogy a megerősítő oltásra szükség van. Ha az ötödik hullámot jelentősen el akarjuk laposítani, vagy el akarjuk kerülni, akkor a kormány számításai szerint legalább a 70 százalékát be kell oltanunk azoknak, akik túlvannak két oltáson. Ehhez természetesen folyamatos munkára lesz szükség, tehát több akcióhét is várható. Nemcsak most hosszabbítottuk meg az oltási akcióhetet, hanem fogunk újat is szervezni, akár decemberben is, meg januárban is mindaddig, amíg a szükséges számú megerősítő oltást beadni nem sikerül. A Miniszterelnöki Kabinetiroda pedig azon dolgozik, hogy folyamatos, névre szóló kampányokat és megkereső kampányokat hajtson végre, természetesen együttműködve az egészségügyi hatóságokkal annak érdekében, hogy minél több embert minél hamarabb rávegyünk arra, hogy a megerősítő oltást adassa be magának. A megerősítő oltás nélkül az ötödik hullám sokkal veszélyesebb lesz.

Szeretném azt is elmondani önöknek, hogy a kormány az operatív törzzsel együtt annak a lehetőségét is vizsgálja, hogy a védettségi igazolványokat lejárttá tesszük a második oltás után 6-7 hónappal. Ez azért is egy reális döntés az én megítélésem szerint, mivel látszik a mostani számításokból, hogy gyakorlatilag a védettség akár a felére is csökkenhet, vagy még lejjebb is mehet, ha túlvagyunk 6-7 hónappal a második oltáson. Ennek megfelelően a védettségi igazolványt is érdemes felülvizsgálni. Ezzel kapcsolatos döntés még nem született meg, de vannak ilyen elképzelések, ezekkel folyamatosan foglalkozik a kormány. Jelenleg a védettségi igazolványokat a rendezvényeknél kell használni, de még az is elképzelhető, hogy ezeknek a körét, ha a járvány úgy kívánja, mármint a használat körét ki kel bővíteni.

Most azon dolgozunk, hogy a megerősítő oltásból minél több jusson el a magyar emberekhez. Remélhetőleg ez az oltási akcióhét ugyanolyan sikeres lesz, vagy megközelítőleg ugyanolyan sikeres lesz, mint az előző, és ahogy ezt említettem, további oltási akcióhetek megszervezésével és közvetlen, az embereket célzó kampányokkal készülünk arra, hogy minél több embert meggyőzzünk, hogy január végéig adassa be magának a megerősítő harmadik oltást. Köszönöm szépen, elnök úr. Átadnám a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, véleményt mondjanak. Elsőként Mellár Tamás alelnök úr jelentkezik. Öné a szó.

Kérdések

DR MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Kedves bizottsági Tagok! Néhány kérdést összeállítottam magamnak, de nem állhatom meg, hogy 2-3 mondatban reagáljak arra, amit miniszter

úr az előzőekben elmondott. Azt gondolom, a későbbiekben nagy valószínűséggel majd az egyetemeken tanítani fogják ezt az időszakot mint a politikai üzleti ciklusok tipikus megvalósulása, mert az, ami itt most történik és amiről miniszter úr is beszélt, tulajdonképpen nem más, mint egy választási költségvetés, egy választásra való felkészülés, amikor hatalmas mennyiségben és nagy intenzitással nyomják ki a pénzeket a gazdaságba annak érdekében, hogy próbálják a gazdaságot élénkíteni, hogy a jövő évi választásokat meg tudják nyerni.

Ugyanakkor egy szó nem hangzott el arról, hogy tessék mondani, mennyire fenntartható ez az egész mostani gazdaságpolitika, hiszen 80 százalék fölött van az adósság-GDP-hányados, az infláció 6 százalék fölött van, a forint árfolyama történelmi mélységekben van. Hogyan tartható ez az egész dolog? Ha 2020 áprilisában a választások után feláll egy új kormány, vajon annak mekkora, milyen mozgástere lesz, milyen örökséget fog hagyni ez a kormány? Az a kormány, amely 2010-ban azt ígérte nekünk, hogy soha többet nem fogja eladósítani ezt az országot, és mélyen elítélte a fiskális alkoholizmust, most pedig igen vastagon ezt úzi ez a kormányzat is.

Nagyon érdekes és nagyon árulkodó az is egyébként, hogy a pénzeket mire költik. A miniszter úr említette, hogy 40 új szálloda épül állami támogatással. Ez tipikusan - és még jó néhány más ilyen beruházási intézkedés, kormányzati támogatás - azt mutatja, hogy önök azt a vállalkozói kört támogatják, amely politikailag önökhöz van becsatolva. Ebből persze az is következik egyébként, hogy ez a kormány képtelen arra, hogy a kor kihívásaira adjon választ, tehát például arra az alapvető kérdésre, hogy vajon ebben a válságidőszakban miért nem a technika- és technológiafejlesztésre fordított jelentős mennyiségű forrásokat, miért nem próbáljuk meg hasonlóképpen, ahogy ez a balti államoknak sikerült, a negyedik ipari forradalom vívmányait minél hamarabb bevezetni. Miért nem tesszük lehetővé azt, hogy a kis- és középvállalkozások Magyarországon valóban exportképesek tudjanak lenni, sokkal jelentősebben, mint most, mert most az exportunknak, ön is nagyon jól tudja, túlnyomó többségét a külföldi tulajdontöbbségű vállalkozások adják. Ha ilyen hatalmas nagy pénzeső van, akkor vajon miért nem jutott kormányzati oldalról arra pénz, hogy ennek a válságnak a valódi károsultjait valamilyen módon próbálták volna megsegíteni? Tehát miért nem jutott pénz a szociális támogatásokra? Miért nem jutott elegendő pénz a bértámogatásokra? Miért nem változtatták meg, miért nem emelték meg a családi pótlékot és más egyéb ilyen szociális támogatást? Ezek persze csak költői kérdések.

Viszont van egy-két konkrét kérdésem is. Hadd tegyem ezeket fel! Az első ilyen konkrét kérdés, hogy miért kellett 35 évre koncesszióba adni az autópályákat. Miért nem hozták nyilvánosságra az azt megalapozó háttérszámításokat, amelyeket egyébként az EU koncessziós irányelvei szerint kötelező lenne?

A másik kérdés, hogy tervezik-e, hogy a kaszinóüzemeltetési koncesszióra kiírt pályázatokat nyílt eljárásban bírálják el.

A következő kérdés, hogy hányan pályáztak hulladék-koncesszióra. Végül még egy kérdés. Amennyiben állami részvétellel megvásárolják a Budapest Airport Zrt. tulajdonjogát, koncesszióba fogják-e adni az üzemeltetést? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Riz Gábor képviselő úré a szó.

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Vezérigazgató Úr! Köszönöm szépen a tájékoztatót. A magam részéről én Ózd és térsége képviselőjeként nyilván erre szeretnék fókuszálni elsősorban, országos kitekintés mellett.

Ahogy miniszter úr elmondta, a járványnak kettős hatása volt. Az egyik az, hogy beszorított bennünket országhatárok közé, a másik pedig, hogy megerősítette a belföldi

turizmust. A mi térségünkön is jelentősen megemelkedett az aktív turizmus résztvevőinek érdeklődői köre, illetve jelentősen emelkedett a pihenőturizmushoz kapcsolódó szálláshely-igénybevétel is, amelyet még tovább tudok fokozni a vizek, illetve a természeti adottságaink számbavételével: nyilván a jó levegő, a tiszta víz és a biztonságos környezet tovább erősítette ezt a hatást.

Ennek mentén szeretném továbbgondolni a magam mondandóját. Szeretném azt is figyelmükbe ajánlani, hogy a vírus arra is felhívja a figyelmet, hogy a hagyományos desztinációk mellett azok a térségek is szerepet kaptak, kaphatnak a jövőben, amelyek korábban nem voltak elsősorban frekventált területek turizmus kapcsán, de az adottságaik, úgy a természeti, mint a szállás és egyéb szolgáltatások tekintetében, amennyiben sikerül egy minőségi fejlesztést végrehajtani, esélyesként tudnak részt venni az országos lehetőségek figyelembevételével.

Néhány konkrét dolgot hadd mondjak emellett. Ózdon az ellenzék oldaláról éveken át vitatott volt, hogy a Forum Hungaricum Kft., amelyet ManDA-ként ismertünk, mennyiben volt releváns az a fejlesztés, hogy két ikonikus kohászpéületet megmentettek, és mennyire volt megtérülő az, hogy milliárdokba került annak a helyreállítása.

Az első lélektani, hiszen az ózdiak és a térségiek számára ez a két épület rendkívül fontos volt. A másik, ami lényeges adat a mi szempontunkból, hogy az elmúlt években, a nyitás óta több mint 90 ezer látogatója volt a digitális eróműnek és a Nemzeti Filmtörténeti Élményparknak. Ez bennünket igazol, hogy amennyiben sikerül olyan zászlóshajót a turizmus ottani égboltjára is feltűznünk, amely a jövőben fontos a számunkra, akkor aköré további szolgáltatások, lehetőségek is szövődhetnek.

Jelesül az Arlói-tó és annak környéke, amely több mint százmillió forintból újult meg, részben a maga lehetőségeit illetően, de hozzá kapcsolódóan a borsodnádasi völgy és a hangonyi völgy is további lehetőségeket kapott a Hangonyi-tóval együtt. Fontos a térségünk számára - és vezérigazgató úrra tekintek - a Rakaca-víztározó megkezdett projektje, amelynél már az állam lehetőséget biztosított az alapvető dokumentumok elkészítésében, azoknak a tanulmányoknak az elkészítésében, amelyek elsősorban a táj lehetőségeit takarják, illetve a táj lehetőségeiből meglévő jelenlegi érdeklődési kört. Tehát az alaphelyzet feltárása után elmondható az, hogy van további fejlesztésre igény. Az egy nagyon komoly potenciál a térségben, kapcsolódva az Aggteleki Nemzeti Parkhoz, tovább erősíti az aktív turizmusnak egyébként a kerékpáros és a bakancsos turizmus melletti további lehetőségét a vízi turizmus kapcsán. Éppen ezért kérném, hogy amennyiben a kormányzat továbbra is tudja segíteni ezt a projektet, akkor azt a vízi paradicsomot, amelyet elképzelték a tervezők az ÉRV-vel az élen, tehát a regionális vízművel az élen, ezt tovább tudnák gondolni.

A másik, ami nagyon fontos a térségben, az úgynevezett Esztramos-barlangnak a turisztikai csomagba történő beépítése. Az Esztramos a nemzeti park egyik nagyon fontos olyan eleme, amely korábban részben kőbányaként működött, részben pedig gyógybarlangként. Ma újra kinyílt a korábbi támogatások lehetőségeinek figyelembevételével. Több százmillió forintot kapott a rendbetételére, látogatható, járható, és az Esztramos-barlang, amely egyébként a via ferrata címet is megkapta mint aktív turizmushoz kapcsolódó lehetőség, ez tovább tudna bővülni azzal, ha magát a barlangot mint az aktív turizmus lehetőségét tovább tudnánk építeni, a környékbeli települések szolgáltatásainak fejlesztésével.

A terület képviselőjeként nagyon fontosnak ítélem meg azt is - ellentétben Mellár alelnök úrral -, hogy az ottani kis- és középvállalkozások - és nyilván Ózd a legnagyobb város a térségünkben, meghatározó a maga iparával - bizony sok-sok lehetőséget kaptak a kormánytól az elmúlt időszakban, négy olyan területen is, amely számunkra nagyon fontos volt. Az egyik az, hogy olyan hazai vállalat telepedett meg

Ózdon, amely nemzetközi kitekintésben is elismert, ez a Wellis Zrt., amelynek nemzetközi viszonylatban is igen tekintélyt parancsoló mutatói vannak, a másik, amely fontos, az Ózdi Acélművek Kft., amely részben német, részben pedig most már magyar tulajdonú, hiszen az állam 20 százalékot megvásárolt, és most már a Miskolci Egyetem gondozza kuratóriumán keresztül. Egyben azzal a tudásközponttal, amelyre visszautalnék, hogy nem fejleszti a kormány azoknak a vállalkozóknak a lehetőségét - és szeretném akkor cáfolni, hogy egyben a humánerőforrás-fejlesztésben is érintett az Ózdi Tudásközpont, egyben a térségben működő szakképzési centrum, amely öt intézményt működtet Sajószentpétertől Ózdig, és azt is fontos elmondani, hogy nagyon sok forrást kaptak az ózdi kis- és középvállalkozások, amelyek nem multinacionálisak - azok is -, a technológiájuk fejlesztésére, a humánerőforrás-fejlesztésre, illetve a belső képzésekre a szakképzettség megszerzéséhez. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony kért szót. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Ma van lassan egy éve, hogy utoljára találkoztunk itt, a bizottsági ülésen az éves meghallgatáson, és akkor a Balatoni Hajózási Zrt.-vel kapcsolatosan tettem fel kérdéseket. Bebizonyosodott, hogy jó döntés volt nem odaadni a 11 vitorlásokötőt 15 éves üzemeltetési jogba. Ezt mondom annak tudatában is, hogy megvizsgálva a Balatoni Hajózási Zrt. 2020-as beszámolóját, láthatóan egymilliárd fölötti bevétel származott abból az üzletágból, a vitorlásokötő-szolgáltatások üzletágából, ami azt is mutatja, hogy ennek jó helye van ott, a társaságnál. Különösen azért, mert egy hosszú hónapokig zajló közérdekűadat-igénylésem volt a vezérigazgató úrral, Veigl Gábor úrral, hogy adja ki nekem a Deloitte felmérését, meg azt is, hogy ezt mennyiért csináltatta meg a cég. Ennek birtokában és tudatában mondom azt, hogy valóban fontos volt felemelni a hangunkat, hogy a 11 vitorlásokötő továbbra is a cég üzemeltetése alatt menjen. Nagyon jó bevétele származott 2020-ban ebből, és nagy valószínűséggel 2021-ben is, mert ha nézzük a beszámolót, akkor az látszik, hogy a Covid a legkevésbé ezt az üzletágot sújtotta, akár, ha a 2021-es évet is majd nézzük. Azt gondolom, hogy akkor is az egymilliárd körüli árbevétel ebből az üzletágból meg fog valósulni.

Tavaly nemcsak erről volt szó, hanem a reorganizációs tervről is, amelyet elfogadtak, több ingatlanvagyon értékesítése történt meg. Az lenne miniszter úrhoz ebben a témakörben a kérdésem, hogy egyetért-e azzal, hogy ezeknek az ingatlanoknak egy jelentős része turisztikai funkcióvesztést szenved el, ami azt jelenti, hogy korábban kempingként üzemelő vagy akár szállodaként üzemelő ingatlanok helyett apartmanházak épülnek a Balaton partján, ami azt gondolom, hogy ez nem cseng egybe azzal, amit önök elmondanak. Egyébként én mindig el szoktam mondani, hogy a turisztikai ágazat valóban egy olyan fontos szelete a nemzetgazdaságnak, amelyet fejleszteni kell, de ha elveszítjük csak azért, hogy a kiváltságosoknak legyen balatoni panorámás ingatlanuk apartman formájában, az nem ezeket a célokat szolgálja. Tehát az első kérdésem az, hogy egyetért-e miniszter úr ezekkel a funkcióvesztésekkel.

Továbbra is maradván a Balatonnál, egy speciális, kiemelt turisztikai beruházással kapcsolatosan szeretném megkérdezni miniszter úr véleményét, ez pedig a Club Aliga fejlesztése. Az elmúlt, most már mondhatjuk azt, hogy években küzdenek a lakosok azért, hogy a Club Aligának az önkormányzati tulajdonban álló szabadstrandjára lejárhassanak, és ha ezeket a beruházásokat, amelyeket önök most ott terveznek, megvalósítják, akkor fennáll annak a lehetősége, hogy a befektető lezárja az emberek elől a Balaton-partot.

Szoktunk ezzel kapcsolatosan vitatkozni, de azt gondolom, arra mindenképpen fel kell hívni a figyelmet, hogy most a lakosok nem azért tiltakoznak, hogy abszolút lezárás lesz-e, hanem a közutak és a közparkok, amelyek most abban a funkcióban üzemelnek, vajon megmaradnak-e közutaknak és közparkoknak.

Miért is fontos ez? Mert ha nem kapnak garanciákat a helyiek és az ott pihenni vágyók, akkor egész egyszerűen ismerjük az önök politikáját vagy az önök befektetési szokásait, befektetők jönnek-mennek, tulajdonosváltás abszolút lehetséges, és ha a mostani tulajdonos megígéri, nem garancia az, hogy a következő tulajdonos is ezt majd be fogja tartani. Erre az igazi garancia az lenne, ha az ingatlan-nyilvántartásban is közútként és közparkként szerepelne a Club Aliga több tízhektáros területén lévő belső úthálózat. Tehát a kérdésem ezzel kapcsolatosan az, hogy miniszter úr támogatja-e azt, hogy a Club Aliga területén lévő úthálózat ingatlan-nyilvántartásban is közparkként, közutaként szerepeljen.

A harmadik téma, amit a Magyar Turisztikai ügynökséggel kapcsolatosan szeretnék felvetni, a települések pályázati lehetőségei szintén a Balaton környékén. Látható nemcsak a Magyar Turisztikai Ügynökség pályázati rendszerében, hanem akár a „Magyar falu” program vagy a „Modern városok” program tekintetében is, hogy itt egy igen nagy differenciáltság van, hogy az adott település kormánypárti vagy ellenzéki vezetése-e. A 2020. év végén is Balatonfüred egy igen komoly támogatáscsomagot kapott a Magyar Turisztikai Ügynökségtől, míg Siófok esetében azt aláírjuk, hogy a strandok fejlesztése tekintetében az MTÜ-s pályázatokon sikeresen szerepelt, de nagyon jó lenne, ha még egyéb más támogatásokat is kaphatna. Láthatjuk, hogy a három város, Keszthely, Balatonfüred és Siófok kedvelt úti cél nemcsak a belföldi, de a külföldi turisták szemében is, és láthatjuk, hogy ha majd elmúlik a Covid, márpedig nagyon bízunk benne, hogy ez hamarosan el fog múlni, akkor újra külföldi turisták ezrei fognak jönni ezekre a településekre. A kérdésem tehát miniszter úrhoz az, hogy mit gondol arról, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség differenciáltan támogatja a települési önkormányzatokat.

A negyedik téma, amit szeretnék felvetni, a Kisfaludy-pályázattal kapcsolatos. Örömteli számomra, hogy a magánszálláshelyek támogatása megtörtént az elmúlt időszakban. Tényleg fontos, hogy a kor követelményeinek megfelelő helyen pihenhessenek azok, akik a szállodát nem tudják megengedni maguknak. Ezzel kapcsolatosan egy olyan anomáliát szeretnék most felvetni, amely a magánszálláshelyek felújításával kapcsolatos. Minősítési rendszert vezettek be, amit egyébként abszolút helyesnek tartok. Fontos, hogy a vendégek tudják, hogy mire számíthatnak majd, amikor az adott magánszálláshelyen töltik a pihenésüket. 2023. január 1-jéig kell ezt a minősítést megszerezniük a magánszálláshelyeknek. Igen ám, csak az a baj, hogy a Kisfaludy-pályázati programokkal nagyon sok magánszálláshely a felújítását már megtette, és akkor még nem voltak teljes mértékben ismertek azok a szempontok, amelyek alapján majd a minősítést el fogják végezni.

A kérdésem az, hogy ha esetleg lesznek olyan magánszálláshelyek - most csak egy kiragadott példát szeretnék mondani, mondjuk, a matrac vastagságát, hiszen több mint száz szempont van a magánszálláshelyek minősítésénél -, amelyek a Kisfaludy-program keretében megvásároltak egy 10 centis matracot, felújítottak 8 szobát, de most előírják, hogy 1 csillagot is akkor kaphatnak, ha 12 centiméteres az a matrac - mondom, ez egy kiragadott példa, de mégis fontos rávilágítani erre -, ehhez felhasználták a támogatást, de a minősítés megvalósításához, hogy az adott csillagokat majd valóban meg tudják szerezni, fognak-e kapni még plusztámogatást ezek a magánszálláshelyek kifejezetten erre a minősítési rendszerre vonatkozóan. Ez lenne tehát miniszter úrhoz a negyedik kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Barcza Attila képviselő úr kért szót. Öné a szó.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr! Vezérigazgató Úr! Először is azzal kezdeném, hogy soha nem volt ilyen támogatási csomag Magyarországon, amit most a magyar emberek kapnak. Köszönet ezért a kormánynak, köszönet ezért miniszter úrnak, munkatársainak, akik ezekben a döntés-előkészítésekben hatékonyan részt vettek, és bizony köszönet a magyar embereknek, akiknek a teljesítménye teszi ezt lehetővé. Én azt nem választási költségvetésnek hívom, ahogy képviselőtársam hívta (*Dr. Mellár Tamás: Hanem?*), hanem az emberek képviseletének, hiszen láthatjuk azt, hogy 2010 óta ez egy folyamat, és fokozatosan, ahogy a gazdaság lehetővé teszi, az emberek érdekében a segítséget, a támogatást és a lehetőséget a magyar kormány hozza. Természetesen azok a kérdések, amelyeket felvetett, komoly kérdések, csak ahhoz a rossz oldalon ül, azt gondolom, képviselőtársam, hiszen az önök oldalán, az önök pártszövetségének az oldalán ezeket a hibákat, amelyekre most a figyelmünket felhívta, az összeset elkövették (*Dr. Mellár Tamás: Ez igaz! Ez igaz!*) egészen odáig, hogy gazdasági csődben vettük át az országot 2010-ben.

A budapesti és a desztinációalapú turizmusfejlesztés és desztinációalapú marketingstratégia, azt gondolom, meghozta azt az áttörést a magyar turizmusban, amire szükség volt. Az, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség létrejött és koncentrált a szakma irányítását, ez nagyon szükséges volt a Covid alatt is, olyan rugalmasságot tudott az ügynökség képviselni a szakma érdekében, amire korábban még nem volt példa, hiszen tudjuk azt, hogy a turizmus irányítása egészen a rendszerváltás előtt meg után évtizedekig eléggé szétagolt volt. 800 milliárd forint hatalmas összeg, és nagyon üdvözlendő, hogy ugyanúgy, mint a gazdaságban, amikor a szálláshelyek sajnos a Covid miatt üresen vagy félig üresen álltak, akkor tudták ezeket a fejlesztéseket megvalósítani.

Mindig egy anomália a belföldi és a külföldi turizmus közötti fontosság, hogy melyik a fontosabb, melyiket építsük. Tudjuk azt, hogy a külföldi turizmusnak a költsége is magasabb, de én azt gondolom, hogy felértékelődött a belföldi turizmus szerepe, és bizony a járvány miatt hosszú távon nekünk itt, Magyarországon ez kell hogy adja a magot, ez kell hogy adja azt a bázist, azt a biztos bázist, amire a turizmust tudjuk építeni. Tehát nagyon örömteli az, hogy amikor a járvány kicsit lejjebb megy, akkor a belföldi turizmusban bizony ezeket a rekordszámokat el tudjuk hozni.

Azt is hozzá kell tennem, ha már a belföldi turizmus számairól beszéltünk, ahogy elhangzottak miniszter úrtól ezek a magas számok, hogy ehhez bizony az is hozzájárult nagyon erősen, hogy a magyar turista utazási döntéseiben az ár és a megközelíthetőség a két legfontosabb dolog. Bizony megközelíthetőség szempontjából gyakorlatilag az országunk szélét, minden tekintetben a szélső desztinációkat most már be tudtuk kapcsolni a gyorsforgalmi úthálózatba, tehát az a nagyon sikeres útfejlesztés, amely az elmúlt 5-8 évben megvalósult Magyarországon, bizony a belföldi turizmusban nagyon kellett ahhoz, hogy ezek a számok ki tudjanak jönni.

Kérdésem lenne miniszter úrhoz a talpra állás tekintetében. Látjuk, hogy a Covid itt van, és egy darabig még velünk is lesz. Várható ötödik és hatodik hullám is. Hogy látja a biztonság és a turizmusbiztonság kérdését. Tudjuk azt, hogy Magyarország az egyik legbiztonságosabb ország az Európai Unióban, és az is marad. Ez mekkora versenyelőnyt jelenthet nekünk stratégiaileg hosszú távon a turizmusban a nemzetközi utazási döntések tekintetében? A másik kérdés az, hogy van-e elképzelése a turisztikai szálláshelyek és a vendéglátó szektor további fejlesztésére.

Végezetül még egy megjegyzés képviselő asszonynak, amit muszáj megtennem. Az, hogy differenciáltan támogatja a kormány a településeket és a Turisztikai Ügynökség is differenciál a turisztikai fejlesztések tekintetében, az a legfontosabb dolog. Hatalmas káosz lenne, ha nem így lenne. Ezt hívják szakmának, és ezt hívják turizmusirányításnak, hogy differenciáltan fejlesztjük a turizmust. Nem lehet egyformán, én azt gondolom. Ezek a kérdéseim, miniszter úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szakács László képviselő úr kért szót. Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. A vita előrehaladtával egyre több olyan mondat hangzik el, amiről az ember úgy érzi, hogy reagálni kell, de próbálok szűrni ezek közül. Egyet azért nem állhatok meg: „soha nem volt még ilyen” - mondta az előbb Barcza képviselőtársam -, egyébként ez a baj. Tavaly is lehetett volna. *(Barcza Attila: Tavaly is volt! Négy éve is volt!)* Tavaly nagyobb volt a baj. Sokkal nagyobb volt a baj tavaly, és hiába kértük... *(Barcza Attila: Tavaly is volt!)* Ha képviselőtársam kér szót, biztos, hogy fog kapni. Tavaly hiába kértük, nem kaptak több pénzt az emberek, és nem lett magasabb az ellátások összege, az időtartama nem lett hosszabb, talán azért, mert nem volt választás. Jövőre lesz. Talán múltkor éppen valahol azt mondtam, hogy lehet, hogy értelme volna egyébként minden évben tartani választásokat, mert akkor hátha jutna valamennyi az embereknek is, nemcsak a nemzeti nagytőkéseknek, azt hiszem, önök így hívják őket, mi oligarchának mondjuk.

Azt is mondta képviselőtársam, hogy csődben vették át a költségvetést. Akkor ön ezzel ellentmond egyébként Orbán Viktor, ha jól emlékszem, 2010. július 27-i nyilatkozatának. Majd nézze meg!

Hallgattuk miniszter urat, és persze egy-két kérdés felmerül az emberben a hotelfejlesztések területén. Ezt nagyon sokan megfogalmazták, hogy gazdasági helyreállítási alap, versenyképesség növelése a gazdaság újraindítása tekintetében, és azt gondolom, hogy mértékadó szakértők, akik azt mondták, hogy itt igazából rosszul kiválasztott szektorok eléggé részrehajlóan kiválasztott szereplői kaptak nagy támogatást. Ezt most sokkal udvariasabban fogalmazom meg, mint ahogyan néha gondoljuk. Milyen szinten növeli ez a hazai versenyképességet? Tudjuk, hogy rengeteget mér a minisztérium, és látják-e azt, hogy adott esetben, mondjuk, a nagy nemzetközi hálózatokhoz képest a magyar kis- és középvállalkozások milyen szintű elégedettséggel látják az elmúlt időszakot, és milyen szintű várakozással tekintenek az elkövetkezendő időszakra? Itt különösen egyébként a magyar kkv-k helyzetére lennék kíváncsi. A jelenlegi forint/euró árfolyam, ami ugyancsak történelmi, az nyilvánvalóan a magyar kkv-knak nem jó. Tehát ez azoknak jó, akik forintban fizetnek ki, de euróban számolnak el. Na most, ezek nem a magyar kkv-k nagyjából, ezek a multinacionális cégek nagyjából. Tehát ez vajon hogyan érinti őket?

Matolcsy jegybankelnök úrtól hallottuk, hogy egészségügyi, gazdasági és szociális válság is van, tehát egymásra rétegződő, többféle válság is van. Azt gondolom, hogy legyen ez most egy olyan pont, amiben egyet is értünk, hogy többféle válság is van most. Hogyan látja miniszter úr, hogy érdemes-e változtatni a Fidesznek azon a családtámogatási rendszerén, ami alapvetően, ugye, adó-visszatérítésre és támogatott hitelekre alapul? Gyakorlatilag viszont, ha elveszíti valaki a munkáját, és vannak mögöttünk lévő hullámok a járványban, tehát a járványnak mögöttünk lévő hullámaiban is, meg sajnos úgy tűnik, hogy előttünk is lesznek még ilyen hullámok, többen lesznek olyanok, akik nem azért nem fognak tudni dolgozni, mert nem akarnak, vagy mert lusták, vagy mert szociális rendszerből akarnak megélni, hanem egész egyszerűen azért, mert olyan szabályokat kell majd alkotni, ami korlátozza őket abban,

hogy el tudják végezni a munkájukat. Tehát az alanyi jogon járó támogatásokat tervezik-e emelni? Itt legfőképpen a nyugdíjminimumra gondolok, a családi pótlék minimumára gondolok, amelyeket nem emeltek meg az elmúlt időszakban.

Utolsó gondolat. Sajnos nem tudok olyan fejlesztésekről beszámolni, mint Riz Gábor képviselőtársam. Én egy nagyon hasonló, de az országnak egy másik szegletéből jövök. Nagyon hasonlít Ózd és Komló úgy történetét, mint iparát tekintve. Nálunk inkább ilyen betonba meg térkőbe öntött álmok vannak, sajnos ipari beruházás nem igazán érkezik a városba, de épül civil ház. Igaz, hogy a Közösségek Háza, ami civil házként funkcionál, és a színház közé épül egy harmadik, mert kettő nem elég egy elnéptelenedő, korábban sokkal szebb időszakokat látott korábbi iparvárosnak, és lesz nekünk dínóparkunk is. Őszintén megmondom, hogy egy virtuális dínópark a múzeumnak a második emeletén nem tűnik kitörési pontnak - nem lesz olcsó maga a beruházás a kormány döntése alapján, ezzel szemben eléggé drága lesz. Viszont, ahogy látjuk, Pécs városában, ami megint csak a választóközrtem egy nagy részét magában foglalja, ott pedig azt látjuk, hogy valamiért pedig pont a kultúra, a volt kulturális fővárosban mindig egy mostohagyerek. Tehát ott látjuk azt, hogy a Pécsi Nemzeti Színház jelenlegi állapotában legkevesebb 25-26 milliárd forintos karbantartást igényelne. Tehát egész egyszerűen ott az elmúlt tíz évben egy tisztasági festés talán, ha volt, az összes többi esetben pedig úgy tűnik, hogy nyerni fog a vasoxid, tehát a korrózió fog nyerni. Ugyanilyen problémákkal küzd majd a Zsolnay-örökség központ is. Számíthatunk-e ezekben a tekintetekben támogatásra, előrelépésre, megfelelő elemzésre? Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Witzmann Mihály alelnök úr kért szót. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Jó néhány felvetés elhangzott, igyekszem röviden reagálni ezekre is, már csak azért is, mert balatoniként mindig nehezen állom meg, hogy balatoni kérdésekben ne reagáljak.

Szeretném alátámasztani, amit Barcza Attila képviselőtársam is turisztikai szakemberként megerősített, hogy soha ilyen támogatási forma a turizmus fejlesztését tekintve az elmúlt években Magyarországon nem volt. Dr. Szakács László MSZP-s képviselőtársamra reagálva azt szeretném elmondani, hogy 2010 előtt meg aztán végképp nem. Akkor voltak hatalmas nagy ígéretetek, hallottuk akkor mi, balatoni emberek azt, hogy itt több tízmilliárdos beruházások fognak majd a Balatonnál megvalósulni. Ennek érdekében mindent el is követtek az önök kormányai, szétprivatizálták a Balatont, eladtak ingatlanokat, strandokat, az őszödi villaügyről nem is beszélve, balatoni cégeket, ha jól emlékszem, több mint 190 céget adtak el annak idején vagy passzoltak el, és olyan balatoni idegenforgalmi vállalatokat, érdekeltségeket adtak el, mint a Siótour, a Balatontourist vagy éppen a Zalatour. Ha jól emlékszem, ennek a három idegenforgalmi vállalatnak az eladási értéke 8,39 milliárd forint volt. Joggal várták az ott élők, hogy ezek után majd jönnek a fejlesztések. Hát ezek a fejlesztések valahogy csak a tündérmesékben maradtak meg az önök kormányzása alatt.

No, nem is ezzel szeretnék foglalkozni. Ezzel szemben 2010 óta azt láthatjuk, hogy a magyar kormány tekintetében egy erős szövetségese van a Balatonnak, és soha ilyen infrastrukturális fejlődés, fejlesztés nem történt meg a tónál. Ha csak az én választóközrtemet, a Somogy 4-es választóközrtemet veszem alapul, akkor én nagyon örülök annak, és csatlakozom ahhoz, amit miniszter úrtól hallottunk, hogy mennyi kormányzati támogatás érkezett a turisztika érdekében. Ha csak a turisztikai

fejlesztéseket nézzük - szálláshelyfejlesztések, attrakciófejlesztések, strandfejlesztések és egyéb turisztikai beruházások -, csak az általam képviselt választókörzetben az elmúlt egy-két évben, ha összeadjuk, akkor 36 milliárd forintnál tartunk. Erről tartottam múlt héten egy sajtótájékoztatót.

Mellár alelnök úrnak szeretném jelezni, hogy nemcsak egyesek kapják ezt meg. A strandok mindenkinek szólnak. A magánszálláshelyek fejlesztései mindenkinek szólnak. Csak a választókörzetemben ez több ezer jogosultat jelent, és véleményem szerint ez egy jogos igény volt, és nagyon örülök, hogy annak idején a kérésemet a kormány meghallgatta, hogy ne csak a nagyokat, ne csak a hoteleket, a szállodákat, a kempingeket, a panziókat támogassa a kormány, hanem a legkisebbeket is, tehát a magánszálláshely-kiadóknak is juttasson támogatást. Ilyenre sem volt eddig példa.

Bizony igen, választások jönnek, 1990-ben a demokráciára szavazott Magyarország, a magyar emberek, és azóta, mióta demokrácia van, úgy esik, hogy négyévente mindig választások jönnek. Ezzel együtt kell élnünk. Ez minket nem zavar. Remélem, hogy a másik politikai térfelel tartózkodókat sem.

Potocskáné Kőrösi Anita képviselőtársam néhány gondolatára is szeretnék reagálni, nagyon fontos témákat vetett fel. Az egyik a Balatoni Hajózási Zrt. vitorlázókötőjének a bérbeadása. Annak idején, ha jól emlékszem - de azt hiszem, hogy a rendelkezésemre álló iratanyag is ezt bizonyítja -, jómagam voltam az régi vitorlázóként és Balaton-parti emberként is, aki kezdeményeztem azt a kormánynál, hogy ezeket a vitorlázókötőket ne adják bérbe. Köszönöm szépen miniszter úrnak és miniszterelnök úrnak is, hogy ezt a kérésemet meghallgatták, hiszen nem kerültek bérbeadásra ezek a vitorlázókötők. Azt gondolom, hogy a vitorlázótársadalom számára ez egy megnyugtató és pozitív döntés volt. Azt is köszönöm, hogy a kikötőfejlesztések folyamatosan napirenden vannak, és örömmel látjuk, hogy ebben a tekintetben is fejlődik a Balaton.

Egyébként, ha a balatoni turisztikai fejlesztésekhez az infrastrukturális fejlesztéseket is hozzászámítanánk, akkor pedig több százmilliárd forintról beszélhetünk csak az általam képviselt választókörzetben.

A Club Aliga is elhangzott képviselő asszony részéről. A Club Aligával kapcsolatban én rendszeresen, évek óta tárgyalok önkormányzattal, helyi lakossággal, ott élőkkel és olyan civil szervezetekkel is, amelyek egyébként nem élnek ott, akik egyébként az utóbbi években rendkívüli módon felduzzadtak, és olyanok is megjelennek ezen civil szervezetek környékén, akik korábban lehet, hogy Balatonvilágost vagy Balatonaligát még a térképen sem biztos, hogy nagy biztonsággal megtalálták volna. Így lehet egyébként olyan közös sajtótájékoztatókat tartani és látni, amelyen ön is, képviselőtársam, részt vett annak idején, ahol például egy önökkel szövetségben lévő momentumos helyi vezető felszólalt és aggódott a Balaton lekerítése érdekében tett megnyilvánulásaiban. Ezt ön is helyeselte akkor. Az a probléma, hogy ez a momentumos vezető most is egy olyan területen él, amely a Balatonból lett lekerítve egy strand közvetlen szomszédságában. Tehát ezekre azért majd legközelebb figyeljenek oda, erre szeretném felhívni a figyelmüket nagy tisztelettel.

A Club Aliga fejlesztésével kapcsolatban pedig, ha jól emlékszem, először Rákosiék, utána pedig Gyurcsányék vették el a balatonvilágosiaktól ezt az objektumot, ezt a komplexumot. Most pedig van egy olyan realitása a dolognak, hogy végre valami fejlesztés megvalósulhatott, amiben egyébként a kérdőjelek jogosan merülnek fel a balatonvilágosi emberekben. Itt néhány dolgot fel is jegyeztem magamnak. Az elmúlt időszakban eredményes tárgyalásokat követően mind az önkormányzattal, mind a civilekkel, mind legutóbb egy fórumon a beruházóval is - ahova sajnos engem egyébként nem hívtak meg annak ellenére, hogy korábban ígérték, de én mégis elmentem, már a beruházóra gondolok - mégiscsak megnyugtató módon rendeződnek

olyan kérdések, hogy mi lesz a stranddal. Balatonvilágosan az a helyzet, hogy három különböző pici partszakaszon lehet strandon elérni a Balatont. Itt most ez a befektetői csoport egy komplett strandfejlesztést kíván megvalósítani, ha a terveiknek hinni lehet.

Felmerült, hogy mi lesz a sétánnyal. A sétányra vonatkozóan is megnyugtató válaszok születtek számomra ezen a meghallgatáson. Lesz sétány. Mi lesz a horgászokkal a kikötőnél? Erre is megnyugtató válaszokat kaptunk. A nyugati mólószár - nyilván a hajózási értékeket, a vitorlásokat védve - egyik fele lezárásra kerül, mint ahogy a legtöbb kikötőnél, a másik a nyugati, ha jól emlékszem, a nyugati mólószáron a horgászok is bemehetnek, sétány is kialakításra kerül, sőt a kéréseknek megfelelően a menetrendi hajózás feltételeit is meg kívánják teremteni.

Valóban az utak egy fontos kérdés, pontosan ez volt az a kérdés, amit én is feltettem azon a fórumon, amin Potocskáné képviselőtársam is részt vett. Ha jól emlékszem, ott azt a választ kaptuk, hogy ezeknek az utaknak a biztosítása, az ezeken való közlekedés továbbra is biztosított és elérhető marad. Ha nem így lenne, vagy bármilyen probléma lenne, akkor én személy szerint csak azt tudom ígérni, hogy ahogy eddig is, én személyesen is lépéseket fogok tenni az ügyben. Jelen pillanatban erről nincsen még szó. Annak idején, amikor a balatonaligai betonmostrumot kellett megakadályozni, vagy éppen a zamárdi 29 méter magas betontornyokat kellett megakadályozni, vagy éppen a Siófoknak visszajuttatott ingyenes állami területet kellett elintézni, akkor mindig ott voltam, ahol lenni kellett a térség képviselőjeként. Erről szeretném biztosítani Potocskáné Kőrösi Anita képviselőtársamat, hogy ha most itt ilyen helyzet előáll, most is ott leszek, és számíthatnak ebben a helyiek a támogatásomra.

A végén: Siófok fejlesztése egy érzékeny téma, hiszen választókerületem székhelyéről van szó. Ezzel kapcsolatban azt szeretném elmondani, hogy 272 millió forintot sikerült a Rózsakertre elnyernie a kormánytól Siófoknak. Ez egy turisztikai fejlesztés. Ezenkívül az, hogy Siófok nem kap támogatásokat, ha jól emlékszem, az előző TOP-os programból, tehát a területfejlesztési operatív programból 2 milliárd forint környéki volt a Siófok számára megítélt támogatások összértéke. A kérdés persze csak az, hogy az ebből közel 600 millió forintos ipari parkot miért adta vissza a város, 575 millió forint, a maximálisan elnyerhető támogatás volt, amit Siófok el is nyert. A megyében, ha jól emlékszem, 11 ipari park projektje nyert, 11-ből 10 megvalósult, vagy folyamatban van. Sajnos Siófok volt az egyedüli, amely ezt a projektet visszaadta.

Most egyébként a TOP Plusz-os programmal kapcsolatban a megyei önkormányzat polgármestere és jómagam egyeztettünk több körben is. Több mint 2,2 milliárd forintra fog beadni Siófok városa fejlesztési forrásokat, azon fogunk dolgozni, hogy ezek meg is valósulhassanak. Hogy turisztikai fejlesztéseket kap-e Siófok, vagy nem. Az összes strandfejlesztés a választókerületemben 2 milliárd forint volt az elmúlt években. Ez négy ütemben valósult meg. Ebből Siófok 675 millió forintot nyert el, tehát több mint az egyharmadát a választókerületben lévő nyolc Balaton-parti település közül. Tehát azt gondolom, hogy ezek kielégítő válaszok lehetnek az ön által feltett kérdésekre. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Alelnök úr figyelmét szeretném felhívni arra, hogy Rogán Antal miniszter úr meghallgatása folyik (*Derűtség.*), tehát a bizottsági ülésen, ahogy eddig is, miniszter úrnak lehet kérdéseket feltenni, és miniszter úr - ahogy ígérte a felvezetőjében is - minden elhangzott kérdésre választ fog adni. Megértem, hogy a képviselő úrnak szívügye a Balaton, Siófok és környéke, mint az egyéni országgyűlési választókerülete, ez egy nagyon dicséretes dolog, de arra kérem Önt is és képviselőtársaimat is, hogy koncentráljunk arra, ami a mai ülésünk napirendje, azaz

Rogán Antal miniszter úr meghallgatására. Székely Sándor képviselő úr kért szót. Öné a szó, képviselő úr.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Ennek jegyében a következő szeretném megkérdezni Rogán Antaltól. Nagyon sokat beszélt arról, hogy az átoltottság nagyon fontos lesz a következőkben arra nézvést, hogy üzemeltetni tudjuk az országot - nyilván ez természetesen a turizmusra is kihat -, és kapacitált minket a harmadik oltásra, nagyon helyesen. Természetesen én is fel fogom venni a harmadikat még a héten.

Én a múlt héten benyújtottam egy javaslatot azzal kapcsolatban, hogy amennyiben lesz olyan vakcina, vagy lesznek olyan vakcinák, amelyek gyártói vállalják, hogy hosszú távon is működik, akkor a magyar kormány teremtse meg a jogi feltételeit annak, hogy ezek kötelező oltásokká váljanak. Kérdezem, hogy erről mi a véleménye. Azt gondolom, ezen a helyzeten, ezen a vírushelyzeten akkor fogunk tudni túljutni, ami nyilvánvalóan állandóan újra mutálódik, meg újabb dolgok kerülnek elő, ha egyszer és mindenkorra kötelező oltásokkal és egyéb drasztikus intézkedésekkel ezt az ügyet megoldjuk. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban mi a véleménye. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További felszólalási igényt nem látok. Ha miniszter úr megengedi, én még egy kérdést feltennék önnek. Miniszter úr alapvetően beszélt több területről is, nyilvánvalóan kiemelkedően a turizmusról, amely az ön tárcájához tartozik. Nálunk, a Gazdasági bizottságban minden olyan terület fontos, amely a gazdaság újraindítása szempontjából, illetve a munkahelyek megőrzése szempontjából nélkülözhetetlen, így az agrárium is, amely egy fontos része a hazai gazdaságnak. Az utóbbi hetekben elég élénk figyelmet kapott a péti Nitrogénművek és Magyarország műtrágyaellátása. Bige László, mint a cég tulajdonosa, gyakorlatilag megfenyegette a magyar gazdákat azzal, hogy nem fog eladni nekik műtrágyát, ami azt gondolom, beláthatatlan következményekkel járna, hiszen éppen azok a gazdák sérülnének ezáltal, akik egy nagyon fontos szereplői a magyar vidék gazdaságának. Kérdezem miniszter urat, hogy van-e ezzel kapcsolatban olyan forгатókönyve a kormánynak, hogy ha ez mégis előállna, akkor tudjuk biztosítani a gazdáknak a megfelelő mennyiségű műtrágyát a földek megműveléséhez. Köszönöm szépen.

Miniszter úrnak megadom a szót a válaszára.

Válaszok

ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy az Igazságügyi bizottság is, ha jól tudom, már vár, mert éppen befejezték a munkát, próbálok rövid lenni és célra tartok. Kezdjük talán azzal, hogy Mellár alelnök úr itt több dolgot is elmondott. Én mindig azt szoktam mondani, hogy gazdaságpolitikát gazdaságpolitikával érdemes összevetni, kormányzati teljesítményt meg kormányzati teljesítménnyel, mert a jövőre nézve mindenki mondhat mindent, viszont vannak világos teljesítmények egymás mellett. Azt gondolom, hogy az a pártszövetség is, amelyhez ön most csatlakozott az utóbbi néhány évben, letett kormányzati teljesítményt az asztalra. *(Dr. Mellár Tamás: Ezek közgazdasági érvek?)* Ez a kormányzati teljesítmény egyrészt ott volt 2002-2010 között, látjuk, hogy hova vezetett. Csak úgy jellemzően elmondanám önöknek, hogy ebben az időszakban, mondjuk, ha csak a minimálbért nézzük, akkor Magyarországon a minimálbér - mindig érzékenyek szoktak lenni a legalacsonyabb bérre - 2002-2010 között 50 ezer forintról 73 500 forintra emelkedett fel, óriási mértékű emelkedés volt minden bizonnyal. Ehhez képest jövőre 200 ezer forint lesz, ami azt jelenti, hogy 2010-hez képest 127 500 forintos emelkedés következik be a minimálbérben. Tehát én azt gondolom, ez

a két gazdasági teljesítmény között ilyen szempontból mindent elmond. *(Dr. Mellár Tamás közbeszólása.)*

Másrészt a két válságkezelési teljesítményt is érdemes összevetni egymással. A Gyurcsány-Bajnai-féle válságkezelés végeredménye az volt - többek között azért, mert előtte egy olyan gazdaságpolitikát folytattak, hogy az országnak semmiféle tartaléka nem volt -, hogy több mint mínusz 7 százalékos gazdasági növekedés mellett gyakorlatilag drasztikus költségvetési megszorítások következtek, és ez rendkívüli módon rosszul hatott a magyar választók életszínvonalára. Ehhez képest nézzék meg a mostani válságkezelést. A mostani válságkezelésnek az az eredménye, hogy gyakorlatilag ez a válság az egészségügyi válsággal súlyosbítva... - én egyetértek azzal, hogy többféle válság van most. A vírus megtámadta a munkahelyeket is, nemcsak az emberek egészségét. Ebből következett, hogy egy gazdasági válság is bekövetkezett, ráadásul utólag kiderült, hogy ennek is vannak poszt-Covid-hatásai, idézőjelbe téve, gazdasági értelemben, hiszen ugyanilyen poszt-Covid-hatású például az energiaárak emelkedése, ami Európában határozottan és erőteljesen érezhető.

Ehhez képest ma a magyar gazdaság, ha a teljesítményét nézzük, akkor Európában a második-harmadik helyen áll növekedési teljesítményben. Azért nézzük meg, hogy ez hogy volt 2009-2010-2011-ben, akkor a sereghajtók formájában voltunk, azért, mert '11-12-ben még helyre kellett hozni azokat a bűnöket, amiket egyébként a Gyurcsány-Bajnai-korszakban követtek el. Tehát szerintem itt két válságkezelési teljesítményt is érdemes szépen összevetni egymással, és abból egyértelműen kiderül, hogy talán melyik teljesítmény mellett érdemes letenni a voksot.

Hozzátenném, hogy adósság tekintetében is szerintem ma, ha én jól néztem az Európai Unióban a tagállamok adósságszintjét, akkor Magyarország maximum a középmezőnyben található. Tehát még azt sem mondanám, hogy e téren Magyarország sérülékeny. Az elmúlt időszakban sikerült megteremtünk a lehetőségét annak, hogy egyébként most egy válságkezelésnél voltak tartalékai Magyarországnak. Ha nem lettek volna tartalékai, akkor nem tudtunk volna sikeresen válságot kezelni.

A képviselő úr többi kérdésére, hogy nem fektettünk be innovációba, technológiába, meg azt azért mondanám, hogy bizonyára elkerülte a figyelmét - hát innovációs támogatások is voltak bőséggel egyébként a válságkezelési időszakban, amit minden olyan cég el tudott nyerni, amelyik egyébként innovációba fektetett. Azt is hozzátenném, hogy a technológiai fejlődés szempontjából minden olyan beruházást támogatott ebben az időszakban a kormány, amikor valamilyen kis- és középvállalkozás rászánta magát arra, hogy technológiaváltást hajt végre. Hallgassák meg Szijjártó úr minisztériumát, az ő minisztériumában elég egyértelmű, odatelepítettük ezt a támogatási programot. Több száz magyar kis- és középvállalkozás kapott egyébként támogatást arra, hogy technológiai megújítást hajtson végre, és tudjon készülni.

Ugyancsak érdemes megnézni a Külgazdasági és Külügyminisztérium adatait abban, hogy exportteljesítmény tekintetében hogyan változott az ország az elmúlt 12 évben. Szemben azzal, ami, mondjuk, 2002 és 2010 között volt. Magyarország ma egyértelműen egy erőteljesen exportorientált ország, és itt a magyar kis- és középvállalkozások is kiveszik ebből a részüket. Tehát azért ma már több mint hatszáz olyan kis- és középvállalkozás van - inkább középvállalkozás -, amelyik egyébként a saját alanyi jogán is a külföldön van, és több ezer olyan van, amelyik egyébként gyakorlatilag beszállítói hálózat révén kapcsolódik ugyanezekhez a technológiai hálózatokhoz, és ezáltal export irányába tudja vinni a teljesítményét. Talán azt, hogy a magyar iparpolitikának mik az eredményei, az mutatja jól, hogy ha az elmúlt egy évnek azokat a döntéseit nézem, amikor Covid idején akár csökkenteni kellett a gazdasági teljesítményt, nagyvállalatokon belül bezárni gyárat, akkor legutoljára Közép-

Európában és Magyarországon tették ezt meg. Nyugat-Európában, a világ más részein a nagy cégek hamarabb zártak be kapacitásokat, mint egyébként Közép-Európában és Magyarországon, ami azt mutatja, hogy inkább megbíznak a magyar munkaerőben és annak a teljesítményében.

Kérdezett még alelnök úr egyébként a koncesszióról is. Koncesszióügyben hadd kezdjem talán azzal, hogy - említette a szerencsejáték-koncessziót - az volt abban az időszakban is, amikor egyébként az ön mostani elvtársai, barátai kormányoztak. 2009-ben a szerencsejáték-koncesszióból a magyar államnak 1 milliárd 583 millió forint bevétele volt. Most, 2021-ben a magyar államnak a szerencsejáték-koncessziókból 5 milliárd 647 millió forint bevétele várható. Valószínűleg ez inkább magasabb lesz, mert ez még az az adat, ami gyakorlatilag a november végi lezárt adatnak tekinthető ebből a szempontból. Tehát azt kell mondjam önnek, hogy bárhonnan is nézem, ez azt jelenti, hogy a koncessziós bevételeket gyakorlatilag a négyszeresére növeltük a szerencsejáték területén 2009-hez képest. *(Dr. Mellár Tamás: Reálértékben?)* Ez reálértékben is nagyon jelentős növekedés, tisztelt alelnök úr, ezt ön pontosan tudja, úgyhogy szerintem számoljon utána. *(Dr. Mellár Tamás: Egy közgazdász így nem beszélhet.)* A KSH volt elnökétől szerintem ez a kérdés finoman szólva kapkodónak tűnik. Ön is nagyon jól tudja, hogy nem volt 300 százalékos infláció az elmúlt időszakban. Ez reálértékben bizony szintén egy legalább háromszoros növekedés, bárhonnan is nézem.

Aztán tegyük hozzá, hogy autópályaügyben is volt már tapasztalat. Adtak koncesszióba autópályát, M5-ös, M6-os. Nézzük meg, hogy akkor mi volt a probléma. A legnagyobb probléma velük az volt, hogy ezek olyan koncessziós pályázatok voltak, ahol kivétel nélkül mindent devizában számoltak ki. Ebből az következett, hogy a magyar államnak mindegyiken jelentős vesztesége származott. Mi ehhez képest most egy olyan koncessziós pályázatot raktunk össze - és erről én részletesen tájékoztattam a kiírás előtt egyébként az újságírókat is, minden médiumhoz tartozó érdeklődő újságírót elhívtunk a Karmelitába egy beszélgetésre, ahol a kiírásban részt vevő munkatársaimmal részletesen ismertettük a gazdasági számításokat is, és elmondtuk nekik, hogy ez a koncessziós pályázat abban különbözik az előzőtől, hogy itt a költségek nagy részét forintban állapítottuk meg, ami azt jelenti, hogy 20-25 százalék körül lehet csak a devizaarány, az összes többi forintban van, ez a magyar állam számára egy biztonság. A magyar állam számára mindenképpen egy felső határ az, hogy egyébként azt az összeget tekintjük a fizetendő díjnál irányadónak, ami autópálya-bevételekből befolyik. Jellemző, hogy ez nem a lakossági díjfizetés, hanem a különféle teherforgalomból és átmenő forgalomból származó díjfizetés, és ebből autópályákat kell építeni, amik a magyar állam tulajdonába kerülnek, mert a magyar állam nem ad át tulajdonba semmilyen autópályát, és az újonnan megépülők is a tulajdonába kerülnek, ráadásul az egész autópálya-hálózatot üzemeltetni is kell. Tehát a magyar állam szempontjából gyakorlatilag azokat a bevételeket engedjük át, és azokat sem teljes egészében, amelyek az autópályákhoz kapcsolódó bevételek, és teljes üzemeltetést és új autópályák építését is várjuk el. Azt gondolom, hogy ez egy viszonylag kemény pályázat, amit az a tény is jól mutat, hogy ugyan a legjelentősebb Magyarországon működő külföldi szereplők elindultak, de úgy látom, hogy e téren ebben a körben még ők sem bírják a versenyt.

Természetesen minden olyan dokumentumot, ami előkészítő dokumentum volt, a törvényeknek megfelelő módon nyilvánosságra fogunk hozni, de csak a pályázat lezárta után. Tehát értek én mindent, képviselő úr, de most egy pályázat van. Pályázat közben semmilyen előkészítő dokumentumot, számítást nem szokás nyilvánosságra hozni. Ezt még az Európai Unió különféle közbeszerzési jogszabályai sem engedik meg. Hát nem véletlenül, akkor rögtön más pályázottnak nyitunk egyébként mindenféle

lehetőséget, hiszen még egy le nem zárt, tárgyalásos pályázati szakaszban vagyunk. Ezért természetesen ilyen dokumentumok nyilvánosságra hozatalára csak akkor kerülhet sor, ha a pályázat már lezárult, és akkor a jogszabályokat betartva, minden dokumentumot átnézve, természetesen ezeket nyilvánosságra tudjuk hozni, de előbb a pályázatot le kell zárni.

Egyébként mindegyik koncessziós pályázat az Európai Unió közbeszerzési szabályai alapján kerül lebonyolításra, kivétel nélkül mindegyik. Tehát ez azt jelenti, hogy egész Európára kiírt pályázatról van szó, ahol bárki, bármilyen formában elindulhat. Ez egyébként igaz a hulladék-koncesszióra vonatkozó pályázatnál is, ott pedig a megfelelő fordulónál minden adatot, ahogy eddig is megtettük az autópályáknál, nyilvánosságra fogunk hozni.

Aztán Riz Gábor képviselő úrnak köszönöm, amit elmondott. A Rakacsvíztározó tekintetében azt mondják a munkatársaim, hogy az előkészítésre vonatkozó pénzügyi támogatás most közigazgatási egyeztetésen van, tehát itt rövidesen megszületik a döntés. Én minden ilyen, egyébként előkészített fejlesztést fontosnak tartok, mert azt gondolom, hogy a belföldi turizmust nemcsak ott kell erősíteni, ahol önmagától is van, például a Balaton térségében vagy az ország más frekvenciált térségeiben, hanem ott is, ahova kicsit nehezebben mozdul, de egyébként érdemes lenne oda eljuttatni az embereket. Oda nyilvánvalóan külföldi turistákat nehezen fogunk elvinni, hazai turistákat viszont annál inkább.

Most hadd térjek át egy kicsit a Balatonra. A Balaton tekintetében hadd kezdjem első helyen azzal, hogy a Balatonnál most akkor épülnek-e új szálláshelyek, csökken-e a turisztika szempontjából fontos terület vagy nem csökken. Én mindenféle beruházást fontosnak tartok. Tehát, ha a magyar embereknek üdülőjük, lakásuk van lent, az nekem éppen ugyanolyan fontos, mintha egyébként szálláshelyek épülnek. A Turisztikai Ügynökség a maga részéről szálláshely-támogatásokba fektet be, tehát mi más nem támogatunk, szálláshely-fejlesztéseket támogatunk, meg természetesen élményparkokat, meg hasonló fejlesztéseket a Balaton-parton.

Tizennégy új szálloda épül turisztikai ügynökségi támogatással a Balaton környezetében, 15 szálloda kerül felújításra, 114 panzió felújításához és építéséhez járultunk hozzá, és a magán-szálláshelyek, tehát a szobakiadók 5459-en kapnak egyébként támogatást a Balaton közvetlen környezetében, gyakorlatilag közülük mindenki, aki pályázott.

Hadd mondjam, hogy politikailag is szeretném, ha nem is megvédeni, mert ez nem az én tisztem, láttam, hogy a baloldali sajtó teljes erővel rontott neki a baloldali egyik képviselőjelöltjének, már nem is tudom, az ország melyik pontján, aki egyébként elnyert némi pályázati támogatást. Csak szeretném elmondani a tisztelt baloldali sajtónak, amit nem hisznek el, hogy minden egyes panzió, amely megfelelt a feltételeknek, elnyerte a támogatást, több mint 600-an, mindenki, kivétel nélkül. Csak azokat húztuk ki, akikről kiderült, hogy vagy hamis a bankszámla, vagy valami probléma van, és ezért nem tudtuk fenntartani a támogatást. Tehát 800 pályázó körül volt, és ha jól emlékszem, abból 600-650 közöttit tudtunk megítélni, mert ott stimmeltek az adatok, és azokat kivétel nélkül odaadtuk.

Ugyanez a helyzet a magán-szálláshelyekkel is. Aki szobafejlesztésre pályázott, és nem tartozott az adóhatóságnak, tehát meg tudott felelni az alapvető követelményeknek, az kivétel nélkül mind megkapta az ezzel kapcsolatos támogatást. Ez több mint 14 ezer, ahogy ezt az előbbieken is mondtam, és ez közel 40 ezer szoba felújítását tette lehetővé, szobánként 1 millió forinttal. Tehát a Turisztikai Ügynökség teljes egészében támogatott minden egyes pályázót mindenféle részrehajlás nélkül.

A szállodaberuházásoknál azt tudom mondani önöknek, hogy nekünk volt egy stratégiánk, meg kell hogy mondjam, ez a stratégia elsősorban a vidék erősítésére

irányult, és volt oka ennek. Ha megnéztük a szállodai bevételeket, akkor úgy nézett ki, hogy Budapest-vidék körülbelül 50-50 százalék árbevételben, viszont Budapesten épül 6500 szállodai szoba, most is gyakorlatilag folyamatosan, és már akkor láttuk ezeket, mert ott voltak az építési engedélyek, 13 ezer Airbnb van, ebből teljesen világosan láttuk azt, hogy ha valahol be kell avatkozni, akkor ott kell beavatkozni, a vidéket kell erősíteni, szemben Budapesttel.

És mindehhez még egyvalami hozzájárult. Azt kell mondanom önöknek, nem is tehattünk nagyon mást, mint hogy a vidékre koncentrálnunk, hiszen mi a saját támogatási programjainkat validáltuk az Európai Unióval, pontosabban ezek megfelelnek az Európai Unió támogatási feltételrendszerének. Ez azt jelenti, hogy abban a térségben, ahol az Unió átlagos fejlettségi szintje fölötti fejlettség van, és ez Budapestre erőteljesen igaz, ott a Turisztikai Ügynökség támogatást nem adhat. Én értem, hogy sok kritika hangzott el, hogy egyébként miért nem adtunk támogatást Budapesten, mondjuk, az idegenvezetőknek. Nem tudunk. Ezt Brüsszelben tessék megbeszélni. Ha megváltoztatják a feltételrendszert, akkor mindent meg lehet fontolni. Mi tudatosan is a vidéket erősítettük, de a másik oldalról a támogatási feltételrendszerből is az következett, hogy vidéki beruházásokat tudtunk támogatni, legfeljebb a fejlettség foka miatt a Budapest környéki beruházások egy részére nem tudtunk egyébként külön pénzt adni, mert ott is a fejlettség átlagos szintje e fölött volt.

Aztán amit még külön szeretnék elmondani, ha már szállodákról beszélünk, valóban volt a korábbi felújítási pályázat és ezzel párhuzamosan a minősítési rendszer. Kértem igazgató urat, hogy közben nézzenek utána. Az 1-3 csillagnál a magán szálláshelyeken a matracvastagság ebbe a minősítésbe nem számít bele, 4 csillagtól számít, de ott már megnézzük. Tehát ha úgy adtunk támogatást, hogy abból az következik, ott megvizsgáljuk szívesen, mert én is azt gondolom, az ember bal kezével ne csináljon mást, mint a jobbal lehetőség szerint, úgyhogy ezt természetesen érdemben meg is fogjuk vizsgálni.

Én még Siófok tekintetében is egyébként nyitott vagyok, bár a Balatonra vonatkozó kérdések jó részét Witzmann képviselő úr megválaszolta helyettem (*Derűltég.*), úgyhogy ennyiben köszönöm is azt, amit megtett. Én Siófok esetében nyitott vagyok, csak mi fejlesztési terveket várunk. Azt kell hogy mondjam, Balatonfüredről sok mindent el lehet mondani, és mi ismerjük is személyesen a polgármester urat Balatonfüredről, de hogy neki nincs az íróasztalfiókjában még legalább 4 terv, azt biztosan nem lehet róla elmondani, mert ő folyamatosan fejlesztési elképzelésekkel rendelkezik, ezekkel bombázza a kormányt megállás nélkül, ráadásul ezek kidolgozott fejlesztési elképzelések. Ez azt jelenti, hogy terv van mögötte, építésiengedély-közelben van, és van mögötte megvalósíthatósági tanulmány, és még sorolhatnám. Ő bizony nagyon aktív pályázónk, nem véletlen, hogy viszonylag sok támogatást el tudott vinni Balatonfüred. Én más településektől is ezt kérném: minél több kidolgozott pályázatot, és akkor mi a magunk részéről ezeket mindig megfontoljuk. Tehát ha ezek az elképzelések bejönnek az igazgató úrhoz, akkor készen állunk arra, hogy egyébként ezeket megnézzük, megvizsgáljuk, tanácsot adjunk, bevigyük a kormány elé, és akár támogatásokat is adjunk hozzá.

Azt tudom mondani a Bahart ügyében, mert ezt is néztük itt, hogy ami most szerintem a legfontosabb a Bahartnál - természetesen részben a kikötőfejlesztések, tehát ezekre adunk pénzt, igyekszünk -, az az elöregedett hajóállomány leginkább használt részének a kicserélése. Mi az, ami a Bahart szempontjából a legfontosabb, ami mondjuk a legtöbbet használt, és a legtöbb bevételt hozza? A komp és egy-két ilyen nagyobb hajójárat. Azt csináltuk, hogy a tőkeemelésekből - amikor a kormány kivásárolt tulajdonrészeket -, másrészt az ingatlanértékesítésekből is befolyt összeget alapvetően részben kikötőfejlesztésre, részben, nagyobb részben pedig hajóvásárlásra

fordítjuk. Tehát 2 darab új kompot és 2 darab nagy hajót már úgy megvásároltunk, hogy ezek építés alatt állnak, és ha minden igaz, akkor márciusra már behajózzák őket a Dunára, utána megtörténik a leszállításuk a Balatonra, és remélhetőleg már a szezonban egyébként munkába is tudnak állni, legalábbis a kompok reményeim szerint igen. Plusz még egy kompot vásároltunk most, ami nyilvánvalóan valamivel később fog elkészülni. Ezzel gyakorlatilag elmondható, hogy szinte a teljes kompállomány kicserélésre kerül, ami szerintem - tekintettel arra, hogy ezek már több mint 30 éves, sőt adott esetben 40 éves kompok is voltak -, finoman szólva, már indokolt volt. Ezt tartom most a legfontosabbnak, aztán utána nézni kell, hogy még mi az, amit a Bahartnál változtatunk.

Nekem most a legnagyobb gondom egyébként - a fejlesztések mellett - a Baharttal pont az, hogy a Bahart alkalmazottait nagyon nehezen lehet rávenni arra, hogy beadassák maguknak az oltást, különösen a fizikai alkalmazottak jó részénél egy erőteljes ellenállás van. Mindenféle ösztönzőrendszerekkel próbálkozunk, mert én fontosnak tartom, hogy a turisztikai szezon kezdete előtt mindenki, legalábbis a Bahartnál azok, akik érintkeznek emberekkel - mert most egy másik dolog a fizikai személyzetnek az a része, amely ezt nem teszi -, lehetőség szerint be legyenek oltva. Szerintem ez egy olyan fontos szempont, amit képviselni is kell.

A Club Aliga ügyében én azt láttam, hogy Witzmann képviselő úr rendkívül aktívan képviseli a helyben élők érdekeit, legalábbis mi ezt látjuk. A Turisztikai Ügynökséget folyamatosan bombázza azzal, hogy mi magunk is képviseljük azt a szempontot, hogy fejlesztési támogatás csak akkor folyósítható, bár ez nagyobb részt egy magánberuházás, ha a strand egyébként mindenki számára, de főleg a helyiek számára nyitott. Én úgy tudom, hogy ez biztosítva van, és ezt képviselni is kell végig a fejlesztés során.

Azt még hozzátenném, hogy a Club Aligánál szerintem az egy előrelépés, hogy a pártüdülői korszaka után ez jó darabig gyakorlatilag le volt zárva, és folyamatosan lepusztult és leromlott állapotba került, aztán 2006-ban még a Gyurcsány-kormány idején egy külföldi befektető valahogy bevásárolta magát. Az aztán nem fejlesztéseket hozott, hanem megállította az eseményeket jó időre a Club Aliga környékén. Ahhoz képest most valóban vannak fejlesztési tervek. Minden fejlesztés körül van vita, de szerintem az a helyes, ha a helyiek érdekeit ebben képviseljük. Én mindenhol, ahol a kormány tulajdonában lévő ingatlan volt, azt az álláspontot képviseltem, hogy lehetőség szerint annak a parti szakaszát meg kell nyitni az emberek előtt.

Barcza Attila képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy szerintem is rendkívül fontos, hogy a turizmusban van fejlesztési kapacitás, tehát potenciál. Én ezért tartom fontosnak most a szállodaépítéseket és fejlesztéseket, hiszen a turizmus ugyanazt a növekedési potenciált szerintem el fogja érni. Ehhez Magyarországon néhány dologra szükség van. Egyrészt az infrastruktúrát fejleszteni kell. Tehát azt kell látni, hogy a '18-19-es növekedésből jelentős részben a magánszálláshelyek kivették a részüket, nem volt elegendő olyan minőségi szállodai kapacitás Magyarországon, ami mondjuk egy talán jövedelmileg magasabb réteget is idevonzott volna, vagy nagyobb számban itt tartott volna. Tehát ezt meg kell csinálni. Ez Budapesten épül önerőből, vidéken meg kell csinálni állami támogatással.

A másik ilyen nagyon fontos dolog az infrastruktúra fejlesztése, és ebben szerintem elsődleges a reptér. A reptérnél azért lenne fontos, hogy esetleg bekövetkezzen később egy tulajdonosváltás, mert láthatólag a mostani külföldi tulajdonosok a reptér érdemi fejlesztésében nem érdekeltek. Ez nem történt meg. Tehát ha megnézzük a budapesti repteret, akkor minden pénzt kivettek belőle, amit ki lehetett venni, csak annyi fejlesztést csináltak, hogy minél több pénzt tudjanak belőle kivenni, de azok a stratégiai változások, amelyek bekövetkeztek Bécsben, elmaradtak

egyébként Budapesten. Szerintem érdemes stratégiai fejlesztésben gondolkodni a budapesti reptéren.

Szakács képviselő úrnak. Én ugye, nem ismerem az ózdi... Bocsánat! Az ózdiakat még jobban, de a komlói fejlesztéseknél majd utánanézek, hogy ott pontosan milyen beruházásokat is támogatott a kormány. Pécs esetében mi nagyon fontosnak tartjuk, hogy egyébként minél több olyan munkahely települjön oda le - mi ezt folyamatosan képviseljük a különféle tárgyalásokon, hogy Magyarország déli részére minél több beruházás menjen. A kormány számára ez egy nagyon fontos szempont.

Most én azt látom, hogy jelenleg Pécs az ország gazdasági vérkeringéséből jelentős részben kiesik. Ezen változtatni kell. Azt gondolom, hogy ez rendkívül fontos szempont, ebben egyetértünk a képviselő úrral. Abban már nem értünk egyet, ami a családi támogatásokat illeti, itt államtitkár úr összeírta nekem az előbb, hogy melyek azok a családi támogatások, amelyek, mondjuk úgy, hogy valamilyen formában vagy jövedelemalapon vagy ahhoz is kapcsolódóan kerülnek folyósításra: CSOK, Zöld CSOK, Falusi CSOK, lakásfelújítási támogatás, autóvásárlási támogatás, családi adókedvezmény, családi adó-visszatérítés. Én ezeket mind fontosnak tartom, és azt kell mondjam, hogy az utóbbi években az a típusú támogatási politika, ami azt mondta, hogy az emberek munkából szeretnék eltartani a családjukat, és ezért a munkahelyeket kell támogatni, munkahelyteremtést kell támogatni - közel egymillió munkahely jött létre azért 12 év leforgása alatt -, és egyébként a támogatásokat pedig ennek megfelelően a jövedelemhez kell kötni, ez szerintem bevált Magyarországon. Én ezt mindenképpen tartanám, és remélem, hogy ezek mögött az érvek mögött nem az húzódik meg, ami rendszeresen szokott lenni, és ilyenkor mindig fölkapom a fejem, hogy a baloldalon suttyomban arra készülnek, hogy ezek egy jórészt visszavonják. Mert egyébként 2002-ben ez történt, ha jól emlékszem vissza. Akkor például a családi adókedvezmény rögtön eltűnt, abban a pillanatban, amint baloldali kormány alakult meg Magyarországon. Azt már látjuk, hogy rezsicsökkentés ügyében az önök kijelölt vezetőivel nem értünk egyet, mert ő mindennap elmondja, hogy egyébként a rezsit úgy kell csökkenteni, hogy az emberek fogyasszanak kevesebb gázt, vizet meg áramot. Neki ez a véleménye, nem tudom, hogy ezt önök osztják-e, ez majd a parlamenti viták során kiderül.

Még két dologra ki kell térnem. Székely képviselő úr kérdezte tőlem a kötelező oltást. Az az igazság, hogy az osztrák döntéseket mi is megvizsgáltuk, mértük is. Mi Magyarországon úgy látjuk, hogy az embereknek közel a fele támogatná a kötelező oltást, ez az arány egyébként növekszik, tehát ez még jó hír is lehetne. De azt hozzátenném, hogy viszont semmiféle konzekvenciát nem támogatnak az emberek, ami ehhez kapcsolódik, akkor pedig nem sok értelme van kötelezővé tenni valamit, ha szankcionálni nem lehet, ha valaki nem oltatja be magát. Ebből viszont egyvalami következik: ösztönözni kell az oltásra. Tehát nem kötelezővé kell tenni, hanem ösztönözni kell rá, és ma sokkal nagyobb jelentősége van, és mi azért a harmadik oltás mellett állunk ki, mert egyébként azt gondolom, hogy fontos meggyőzni mindenkit, hogy oltassa be magát, de azoknak az embereknek a jó része, akiről tudjuk, hogy hajlandó magát beoltatni, mert már egyszer megtette, meg a második oltást is felvette, azoknak a védettsége csökkenni fog vagy megszűnik december után. Ezért nagyon fontos lenne meggyőzni őket, hogy a harmadik oltást minél nagyobb számban, ha lehet, akkor mindannyian vegyék fel.

Ott egyébként annyi jó hírt tudok mondani, hogy minden olyan kutatás, amit én ismerek, azt mondja, hogy aki egyszer már beoltatta magát, az több mint 82 százalékban hajlandó arra, hogy a megerősítő oltást is felvegye, meg kell próbálnunk elérni, hogy ez a szám a valósághoz is minél közelebb legyen.

Végül elnök úr kérdésére hadd mondjam azt, hogy azt gondolom, az a típusú kartell, amit a Versenyhivatal felderített a műtrágyapiacra, amiben vezető szerepet játszott a Bige úr tulajdonában lévő péti Nitrogénművek, az nem maradhat következmények nélkül. Tehát ott a magyar gazdákat megkárosították, sőt a magyar embereket is effektíve. Tehát annak kell hogy legyenek következményei. A kormány a szerdai ülésén fog dönteni arról, hogy a műtrágyapiac szabályozására vonatkozóan milyen szabályokat vezet be. Azt gondolom, hogy utána Gulyás Gergely a kormányinfón ezeket részletesen is ismertetni fogja.

Elnök Úr! Köszönöm szépen a bizottságtól a megtisztelő figyelmet, és ha megengedik, akkor én átmennék az Igazságügyi bizottság ülésére.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr. Valóban valamennyi kérdésre kielégítő és alapos választ adott. Külön szeretném megköszönni nemcsak önnek, hanem kollégáinak is azt a megfeszített munkát, amit az elmúlt évben végeztek, hiszen, ahogy miniszter úr is említette, olyan különleges körülményekkel kellett szembenéznünk, amire korábban nem volt példa mind a társadalom, mind a gazdaság szempontjából. Ahogy szintén miniszter úr kiemelte, nemcsak a gazdaság teljesítményét illetően tartozunk Európa élmezőnyébe, hanem a vírussal szembeni védekezés eredményessége is kiemelkedik az európai uniós mezőnyből. Úgyhogy én azt kívánom önnek és kollégáinak is, hogy ilyen sikeres időszakot tudjanak maguk után a következő év során is. Köszönöm szépen miniszter úrnak, Dömötör Csaba államtitkár úrnak, illetve Guller Zoltán vezérigazgató úrnak, hogy a bizottság rendelkezésére állt. Az első napirendi pontot ezzel lezárjuk. Egy perc technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.25 - 11.26-ig)

Az 500 forintot meghaladó üzemanyagárak okozta megemelkedő munkába járási költségek mérséklése érdekében a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról címmel benyújtott T/17394. számú törvényjavaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét. Szeretném, ha folytatnánk a bizottság ülését a második napirendi pontunkkal, amelynek keretében az 500 ezer forintot meghaladó üzemanyagárak okozta megemelkedő munkába járási költségek mérséklése érdekében a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk, amelyet Tóth Bertalan és képviselőtársai nyújtottak be. Nem tudom, hogy a benyújtók részéről van-e valaki jelen. Kollégáimat esetleg megkérem, hogy nézzünk ki az előtérbe, mert a teremben nem látok senkit. Egy pillanat türelmet kérek képviselőtársaimtól, nehogy véletlenül lemaradjon egyetlenegy benyújtó is. *(Jelzésre:)* Nincs. Köszönöm szépen.

Képviselőtársaimtól kérdézem, hogy van-e kérdésük, illetve - a kérdést nem tudják megválaszolni - észrevételük a benyújtott törvényjavaslattal kapcsolatban. *(Senki sem jelentkezik.)* Úgy látom, hogy nincs.

Akkor kérdézem, hogy ki az, aki támogatja ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, 2 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. A bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Most pedig néhány perc technikai szünetet rendelék el, hiszen a meghívó szerint 11 óra 30 perckor folytatjuk a bizottsági ülést Varga Mihály miniszter úr meghallgatásával.

(Szünet: 11.28 - 11.38)

**Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)**

A szünet végeztével folytatjuk a bizottság ülését. Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét, és köszönöm szépen miniszter úr pontosságát, hogy időben tudjuk folytatni a bizottsági ülést.

A mai ülésünk 3. napirendi pontja Varga Mihály pénzügyminiszter úr szokásos éves meghallgatása. Miniszter úrnak jelezném, hogy a szokásos forgatókönyvet követjük, tehát a miniszter úrnak adok elsőként szót arra, hogy szóbeli kiegészítést tegyen az elmúlt időszak munkáinak értékeléséhez, utána képviselőtársaim kapnak lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek fel, véleményt mondjanak, utána pedig arra kérem miniszter urat, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ. Öné a szó.

Varga Mihály szóbeli kiegészítése

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt bizottsági Tagok! Igyekszem röviden szólni és 10+1 pontban összefoglalni azt, ami az elmúlt egy év talán legfontosabb gazdaságpolitikai változása és eredménye. Ezekről szeretnék önnek beszámolni.

Az 1. pont nyilván az lehet, hogy a magyar gazdaság Európa egyik leggyorsabban újraindított gazdasága, azon szűk országcsoportba tartozunk, ahol a 2021. év első és második félévében, azaz a harmadik negyedévig terjedő időszakában már sikerült elérni és meghaladni a 2019-es, tehát a járvány előtti szintet. A növekedési pályára visszaálltunk, és reményeink szerint idén egy 6,8 százalékos körüli gazdasági növekedés mindenképpen reális, és jövőre is azzal számolunk, hogy 5 százalékos fölé fog növekedni a magyar gazdaság.

A 2. pont, hogy a költségvetésért felelős miniszterként jelenthetem önöknek, hogy a válságban és az újraindításban is helytállt a magyar költségvetés, tehát sem a járvány elleni védekezésnek, sem a gazdaság védelmének, sem pedig az újraindításnak nem volt semmilyen pénzügyi akadály. Tehát ellentétben a 2008 utáni helyzettel, nem kellett IMF-, nem kellett külső segítség, hanem a magyar gazdaság elmúlt tízéves teljesítményének köszönhetően egy százévente, reméljük, csak egyszer előforduló járvány okozta válságot is a magyar gazdaság kitűnően tudott kezelni. Azért tartom ezt fontosnak elmondani, mert a 2008-2009-es válság durván a világgazdaság 1,7 százalékos visszavetését jelentette, ellentétben a mostanival, amikor 2020-21-ben közel 3,6 százalékkal esett vissza a világgazdaság teljesítménye, ami azt jelenti, hogy duplaakkora válságot kellett kezelnie a magyar gazdaságnak és a magyar államháztartásnak, mint 2008-ban, és ezt IMF nélkül is sikerült.

A 3. pont az előző kettőből következik, hogy Magyarország a saját lábán állta ki a válságot, tehát egy sikeres adósságkezelés van mögöttünk. Erről ritkábban szoktunk beszélni, de pont a járvány okozta válság idején tudtuk meghosszabbítani a futamidejét a lejáró adósságunknak, tehát a korábbi 4 évről ez most már 6 évre növekedett, és a magyar lakosság részvétele pedig egyre meghatározóbb az adósságfinanszírozásban. Itt szeretnék arra utalni, hogy az államadósság negyedét most már a magyar lakosság, a magyar emberek tartják a kezükben, szemben 2010-zel, amikor ez az arány mindössze 3 százalékos volt, jelentős eredményt értünk el, és eredménynek tartom azt is, hogy a jelenleg devizában fennálló adósság aránya nem haladta meg a 20 százalékos arányt.

A 4. pont, hogy a hitelminősítők továbbra is bíznak bennünk. Éppen szeptemberben a Moody's jelentett be egy felminősítést. Ez nagyon ritka volt az elmúlt másfél évben. A hitelminősítők tehát úgy látják, hogy a magyar gazdaságpolitika iránya helyes és jó.

Az 5. pontom a versenyképességi rangsorok. Ugye erről mindig nagy vita van. Kifejezetten megnéztem a mai beszélgetésre készülve a különböző versenyképességi listákat - 2013 óta vagyok miniszter -, mind az IMD-, mind a WEF-, mind a Doing Business-listán azóta Magyarország csak előrelépett, kevés ilyen ország van. Van még ezen mit javítani természetesen, nem vagyunk ezzel elégedettek, de azt a tényt elvitatni, hogy a magyar versenyképesség javult az elmúlt években, még nemzetközi minősítők szerint sem lehet.

A 6. pont az adócsökkentés. Maradtunk az adócsökkentés kormánya. A válság idején is a családok és a vállalkozások jelentős kedvezményeket kaptak az adóterületen, adócsökkentésben. Itt emlékeztetnék arra is, hogy ezt folytatni fogjuk a következő évben is, tehát megkötöttük azt a megállapodást a munkaadókkal és a munkavállalókkal, amely révén jövőre tovább fog csökkenni az adóteher. Egy adatot azért hadd emeljek ki! A munkáltatói adó 2009-ben még 33,5 százalék volt, jövőre ez 13 százalék lesz, tehát 33,5 százalékról csökkenünk le 13 százalékra, és ezzel párhuzamosan a kisvállalati adó mértékét is csökkentjük tovább 1 százalékponttal. Bízom benne, hogy ezt a trendet fenn tudjuk tartani.

A 7. pontban a beruházásokat hadd említsem meg. A beruházási rátánk 27,5 százalékos, ezzel a legmagasabb ilyen rátát tudjuk az Európai Unión belül. Nincs még egy ilyen ország. GINOP-, TOP-források mozgósítása, a hazai források csatasorba állítása nagyon fontos volt, és hogy egy új elemet is megemlítek, ez az egészségipari támogatási program, amelynek keretében eddig több mint nyolcvan beruházást tudtunk megvalósítani, 87 milliárd forint értékben, és több mint hatezer munkahelyet tudtunk biztosítani és megőrizni.

A 8. pont a nyugdíjasok védelme. Minden korábbinál több forrás jut erre a célra is, és örülök annak, hogy a baloldal által elvett 13. havi nyugdíjat vissza tudjuk majd adni a következő évben. Lépésről lépésre haladtunk, a gazdaság teljesítményével párhuzamosan. Sokat bírálták és kifogásolták baloldaltól, hogy miért heti mértékben adjuk vissza a nyugdíjak összegét. Erre volt lehetőségünk, és ezt tudjuk 2022-ben teljessé tenni.

A 9. pont a béremelések, erről is beszéljünk, hiszen jelentős béremelések történtek az elmúlt időszakban. A 2010-hez képesti bérek mindenhol megduplázódtak, az egészségügyben 2,5-szeresére nőttek, 142 százalékkal. De folytatjuk ezt a szociális ágazat béremelésével, a pedagógusok béremelésével, a fegyveres és rendvédelmi dolgozók béremelésével, és így tovább. Ezeket a híreket képviselő-kollégáim is hallhatták, és az előbb már említettem, hogy a minimálbér január 1-jével emelkedik. Pontosan annyival fog emelkedni, mint amennyi az átlagbér volt a kormányváltáskor, tehát úgy gondolom, itt is jelentős lépést tudtunk az elmúlt években megvalósítani.

Ha jól számolom, a 10. pontnál tartok. Igen. Határvédelem, hogy erről is hadd szóljak, hogy az államháztartás nemcsak a kiadási tételeket finanszírozta, hanem újonnan megjelent tételeket is. Biztosítottuk a szükséges forrásokat a határ védelmére, 590 milliárd forintot fordítottunk 2015 óta a határvédelemre, és az Európai Unió eddig a költségek alig egy százalékát finanszírozta csak ebből a teherből. Úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak ilyen típusú támogatás mindenképpen járna.

És a plusz egy pont, még ezt hadd tegyem hozzá, ez a rezsicsökkentés megvédése és kiterjesztése. Láthatjuk, hogy egyfajta rezsiválság van Európában. Bécsben az áram ára ma több mint a duplája a budapestinek, a berliniek pedig háromszor annyit fizetnek, tehát jelentős eltérések vannak az Európai Unión belül. A sokat kifogásolt és bírált rezsitörvény most működik, megvédi a családokat, a háztartásokat, a nyugdíjasokat. Tehát azt gondolom, hogy ez egy jelentős eredmény volt. Lehetővé vált az is, hogy egyes önkormányzatok vagy éppen kisvállalkozók is be tudjanak jelentkezni az egyetemes szolgáltatási körbe, tehát a védett kategóriába. Az üzemanyagárakról

pedig talán már nem is kell beszélnem, hiszen itt is rögzítettük az árakat, és ezzel a következő időszakra azért biztosítjuk azt, hogy mindenkinek legyen ideje arra, hogy az átállásra fel tudjon készülni, amennyiben ez szükséges.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a figyelmet. Röviden ennyiben kívánom összefoglalni az elmúlt egy év változásait.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Képviselőtársaimnak adok lehetőséget arra, hogy kérdéseket tegyenek fel. Elsőként Mellár Tamás alelnök úr kért szót. Öné a szó.

Kérdések

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nagy érdeklődéssel hallgattam ezt a 10+1 pontot, és rögtön az elején ön arról beszélt, hogy a növekedési ütemünk milyen magas, és hogy Európa egyik legmagasabb növekedési ütemét érte el Magyarország az elmúlt időszakban. Ez kétségtelenül fontos tényező, de azt gondolom, hogy nem szabadna ezt fetisizálni, mert itt nagyon fontos az a kérdés, hogy ez milyen típusú növekedés. Ha megnézzük, akkor ez egy extenzív gazdasági növekedés, ami nálunk lejajlott, merthogy valójában a potenciális növekedési pálya vagy az egyensúly-növekedési pályája a magyar gazdaságnak valahol 2 és 3 százalék között van. Ha ehhez képest mégis a kormány azt teszi, hogy mesterségesen elkezd élnékíteni ezt a gazdaságot, akkor az egy erőltetett növekedés lesz, erőltetett pályára kerül az ország, és ezen az erőltetett pályán van már egyébként és volt már 2018-19-ben is, csak akkor ez még nem derült ki ilyen erőteljesen. Ennek nyilvánvalóan megvannak a maga negatív következményei, amiről miniszter úr nem beszélt, hogy mi az infláció vonatkozásában is ott vagyunk az élbolyban, tehát az Európai Unió egyik legmagasabb inflációját Magyarország tudja magáénak.

A másik dolog pedig az, hogy jelentős mértékű árfolyamromlás zajlott le az elmúlt időszakban. Az adósság-GDP-hányados ismét 80 százalék fölött van. Az elmúlt két évben a kormány kihasználta azt, hogy a maastrichti kritériumokat nem kell betartani, és ebből következően hatalmas mértékű az államháztartási hiány.

Nekem úgy tűnik egyébként, hogy ugyanazt játssza most a kormány, mint 2010 előtt, tehát a fiskális alkoholizmus ugyanúgy érvényesül a mostani kormányra, mint a korábbi kormányra is. Megelőzőm egyébként majd a választ, igen, én 2010 előtt erőteljesen elítéltem az akkori Gyurcsány-kormányt azért, mert eladósította az országot, azért, mert fiskális alkoholizmust csinált, azért, mert 4-5 százalékos gazdasági növekedést kényszerített ki egy olyan gazdaságból, amelynek a potenciális vagy egyensúlyi növekedési pályája ennél jóval alacsonyabb volt. Ez így volt, ezt ma is fenntartom, de sajnálatos módon a történet nem változott, csak a szereplők, tehát a magyar gazdaság ma is egyébként hasonlóképpen áll.

A másik dolog. Miniszter úr említette, hogy sikeres adósságkezelés volt, és hogy a lakosság finanszírozza ma már az államadósság egynegyed részét. Ez kétségtelenül így van, de hadd hívjam fel az ön figyelmét arra, hogy ennek most jelentkezik már egy komoly nehézsége és egy komoly veszélye is. Ugyanis ha az infláció ilyen magas, tehát 6 százalék fölötti infláció van, és a forint ilyen módon és ilyen mértékben gyengélkedik, akkor nagy valószínűséggel lehet számítani arra - ne történjen meg -, hogy egyre több és több megtakarítás fog váltani, vagyis hogy a lakossági megtakarításokat állampapír helyett inkább külföldi valutába fogják tenni. Nagyon sok olyan ismerősöm és vállalkozó van, aki már el is kezdte, meg is tette ezt az átállást, hiszen nyilvánvalóan itt egy jelentős hozamvesztés állt elő.

Fontos lenne, hogy a kormánynak legyen esetleg erre politikája, annál is inkább, mert egyébként ön nyilvánvalóan mondhatja azt, hogy az infláció és az árfolyam nem a kormány feladata, és nem a költségvetésért felelős Pénzügyminisztérium kezében van, hanem az MNB kezében, az MNB-sek pedig azt mondják nyilván, hogy árfolyamcélja nincs az MNB-nek, csak inflációs célja van, de egy ilyen kiélezett szituációban, amikor ilyen nagymértékű és továbbra is növekvő infláció van és gyengülő forint, akkor azt gondolom, egy felelős kormány nem engedheti meg magának azt, hogy ölbe tett kézzel üljön, különösen azért nem, mert ennek egy jó része egyébként nem monetáris jelenség, és ezért ezt kamatlábbal nem igazán lehet majd kezelni. Tehát itt fiskális beavatkozásokra is mindenképpen szükség lenne annak érdekében, hogy ezt a hatalmas mennyiségű aggregált keresletet valamilyen módon visszafogni vagy legalábbis csökkenteni lehessen. Erre vonatkozóan azonban nem hallottunk semmit, hogy ön mit is tervez, vagy mit is gondol e vonatkozásban.

Végezetül még egyetlen dologra hadd utaljak! Ön említette a nyugdíjasok védelmét és a 13. havi nyugdíjat, aminek a visszaadása meg fog történni. Ezt nagy örömmel vesszük, de szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy amit önök visszaadnak, az tulajdonképpen az az egyhavi nyugdíjelvonás, amit önök vontak el az elmúlt időszakban azzal, hogy feladták a vegyes indexálást, és ehelyett az inflációtól tették függővé. Ha megmaradt volna a korábbi vegyes indexálás, én kiszámoltam, vettem magamnak a fáradságot, a 2010 utáni időszakban évenként, gondoljunk arra, hogy jelentős reálkereset-növekedés valósult meg, ugyanakkor a korábbi években az infláció igen alacsony volt, és ebből következően az van egyébként, ami jól látszik, hogy a korábbi helyettesítési ráta, vagyis a nyugdíjak a keresetek 70 százalékát érték el, most 50-51 százalékon van. Ez egyébként a másik oldalról azt is jelenti, hogy egyhavi nyugdíjnak megfelelő összeggel többet kellett volna önöknek kifizetni akkor, ha megtartották volna ezt a vegyes indexálást. Tehát azt gondolom, hogy amit most visszaadtak, az nagyon fontos, nagyon jó, nagyon köszönjük, nagyon örülünk neki, de ez pusztán annak a veszteségnek a pótlása, amelyet éppen önök idéztek elő. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. További képviselői felszólalásra Szakács László képviselő úr jelentkezett. Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Persze nem lepott meg, hiszen figyelemmel lehetett kísérni a Költségvetési bizottságban is elmondott, nagyjában-egészében 10 pontját, de azért ebben a helyzetben győzelmi jelentést adni, azt gondolom, ambiciózus. Ambiciózus azt mondani, hogy persze IMF-hitel nem kellett, hát 5 milliárd forintnyi, bocsánat, hogy 5 milliárd forintot mondtam, tehát 5 milliárd dollárnyi kötvényt bocsátottak ki csak az elmúlt ősszel, ezzel is növelve az államadósságot, ami nyilvánvalóan egy választási költségvetés előkészítéséhez, azok forrásainak a megteremtéséhez volt szükséges. Ezután azt mondani, hogy saját lábán áll a költségvetés, azt gondolom, ebben minimum vitánk van, és ennél sokkal udvariasabban nem tudok fogalmazni.

Versenyképesség. Persze mindannyian azt gondoljuk, és mi is azt látjuk - egyébként ebben van a legnagyobb kihívás Magyarország számára -, hogy a versenyképesség tekintetében miniszter úr mindig megnyugtat bennünket, hogy azért araszolunk, lépegetünk felfelé, ne legyünk türelmetlenek, viszont azt is látjuk, hogy a kormány amúgy egyébként mégsem változtat azon a politikáján, amivel ezen gyorsítani lehetne, tehát a versenyképesség felgyorsítását valahogyan azért mégsem tűzték ki célul. Látjuk, ebben van is egy komoly vitájuk Matolcsy Györggyel, nemcsak az ellenzékkel. Tehát ahogy Matolcsy György is elmondja, lehet, hogy ezt érdemes

egyébként megfogadni - én sem gondoltam volna, hogy egyszer ilyet fog mondani -, hogy az oktatás területén, az egészségügy területén egészen biztosan kellene előrelépni. Ezeket nem látjuk. Sem az oktatási kormányzat tekintetében, sem az egészségügyi kormányzat, magyarul mondva az EMMI működésében nem látjuk ezeket a lépéseket, ugyanazok a régi struktúrák működnek, nagyjában-egészében ugyanazzal a forráselvonással és forráshiánnyal működnek minden egyes évben. Mondjuk, az egészségügyi rendszer hiánya nagyjából 120-130 milliárd forint lesz az év végére. Ez így volt az elmúlt 6-7 évben biztosan. Már csak egy dolgot nem lehet érteni, hogy akkor miért nem úgy tervezik, hogy ezt egyébként is kifizetnék.

Az oktatás, ami alapvetően elősegítené a hozzáadott érték növelését, hogy hogyan, azt professzor úr, alelnök úr is mondta, hogy ne egy extenzív bővülése legyen a magyar gazdaságnak, ami előbb-utóbb nem lesz fenntartható, hanem tényleg egy hozzáadott értéken alapuló olyan fenntartható fejlődése legyen, ami egészséges, és úgy gondoljuk, hogy hosszú távon is fenntartható. Na de hát persze ehhez kellene egy olyan szakképzési rendszer, ehhez kellene egy olyan működési modell, amely ezt ki is szolgálja, és látszik, hogy ezt hiába adják hol az ITM-nek, hol a kamarának, hol bárki másnak, ez valahogyan nem akar összeállni. Továbbra is mondom, nyilvánvalóan ez gátolja úgy a fejlődést, mint a társadalmi mobilitást. Valamiért önök fenntartják ezt a perverz újraelosztási rendszert, ami alapvetően hibás is, és még akkor is, ha válság van, még hozzá alapvetően háromféle válság van, egy gazdasági, egy egészségügyi és egy szociális válság is, mindezek dacára egyébként ragaszkodnak is hozzá.

Amit a miniszter úr kijelentett, hogy a költségvetés stabil, és összköltségvetési szinten tudják finanszírozni a válság következményeit, ennek egy jó része abból is adódik, hogy a költségvetés gálánsan lemondott a városok bevételeiről, és igazság szerint a városokat fosztotta ki, majd utána adóerőképesség-számítás alapján és a lakosságszám alapján - és a kettő nem mindig, hogyan mondjam, összekeverhető vagy összeegyeztethető, mert vannak kistelepülések, ahol egy nagyvállalkozás eltart mindent, meg vannak nagytelepülések, amelyeknél meg egyáltalán nagyon nehéz adóerőképességet produkálni -, mindenképpen e kettő mentén valamilyen szinten kompenzálták őket.

Az előbb is meghallgattuk Rogán miniszter úrtól, hogy az adóerő-képesség alapján pótolták vissza ezeket a bevételeket. Ez egyszerűen nem így van: 25 ezer fő alatt nem vizsgálták az adóerő-képességet, mert ott meghúztak egy határt, 25 ezer fő fölött, aztán már vizsgáltak mindent, amivel ki lehetett fosztani a városokat. Miért nem mondtak le például, mondjuk, a közműadóról, miniszter úr? Egy elég komoly állami bevétel, egyébként is, ha meg akarják őrizni a rezsicsökkentés vívmányait, akkor nem is kellene egyébként a közműszolgáltató cégeket egy ilyen típusú adóval százmilliárdos nagyságrendben sújtani. Egyébként beszélgetve a közműszolgáltató cégek szervezeteivel, mindenhol látjuk, hogy ezt nagyjában-egészében hitelből tudják befizetni, ezzel elmaradnak nemhogy a fejlesztések, hát a rekonstrukciók, szinte már csak havária jellegű munkákat tudnak ellátni. Ha erről lemondott volna a kormány, akkor lehet, hogy többet lehetett volna elérni.

Miniszter úr elegánsan átugrotta azt a két, úgy gondolom, hogy a jelenlegi gazdasági életünket, helyzetünket nagyban befolyásoló és meghatározó adatot, hogy történelmi mélypontra van a forint, hiszen 372 forint is volt egy euró, és eléggé magas, 6-6,5 százalékos inflációs várakozások vannak. Nemrég meghallgathattuk ugyanebben a bizottságban a jegybank elnökét, aki szerint ez nem egy ilyen múló rosszullét lesz a gazdaság életében, hanem továbbra is velünk marad. Tehát egyfelől az infláció tekintetében azonkívül nem nagyon hallunk mást kormányzati szereplőktől, minthogy az Unióban nem kiugró a mi adatunk. Mégis mit terveznek vele tenni, milyen szinten

próbálják meg visszaszorítani az inflációt, és nem utolsósorban mit kívánnak tenni a forint erősítéséért?

Itt meg kell osszam önnel is és a bizottsággal is egy élményemet. Megkérdeztem a jegybankelnököt ugyanebben a bizottságban talán három hete, hogy ugyan én tudom, hogy azt fogja mondani rá, hogy a jegybanknak nincsen árfolyamcélja - egyébként van, mert ebből szerzi a profitjának a kétharmadát, szerényen, bár nem sértőn, 170 milliárd forintot vallott itt be a jegybankelnök -, de aztán végül is akkor ki ezért a felelős. Ő azt mondta, hogy a kormány. Aztán, amikor én megkérdeztem az ön államtitkárát egy azonnali kérdés során az ülésteremben, akkor Tállai államtitkár úr meg azt mondta, hogy a jegybank. Most egyébként így is néz ki a forint, mint ami gazdátlan, tehát valahol a minisztérium és a jegybank épülete között lebeg ez az árfolyam, hogy így fogalmazzak. De végül is, akkor ki ezért a felelős, és milyen intézkedéseket szeretnének tenni annak érdekében, hogy a forint erősödjön?

Az utolsó felvetésem, hogyha véletlenül nem, és azoknak a közgazdászoknak van igaza, hogy ez egy folyamatos törekvése a kormánynak, hogy gyengítsék a forintot, hiszen az itt lévő multinacionális cégeknek, az önök stratégiai partnereinek alapvetően ez az érdeke - csak hogy ezt nem lehet sokszerűen 50-60 forinttal, ugye, leértékelni, hanem az ütemezés valójában ennek a forintleértékelésnek a kulcsa -, akkor sajnos kijelenthető, hogy önök nem a magyar emberek érdekeit szolgálják, hanem a stratégiai partnereiket, akik a multinacionális cégek, akik euróban számolnak el, de forintban fizetnek ki. Csak a számolás kedvéért mondok egy gyors példát. Ha valaki keresett 300 ezer forintot egy multinacionális cégnél 2,5 évvel ezelőtt, akkor az 1000 eurójába került ennek a cégnek. Most már csak 800-ba. Meddig fog tartani ez? Mit ígértek nekik? Ezek azok a kérdések, amelyek nyilvánvalóan mindannyiunk számára nagyon fontosak, hiszen mi itt élünk, és forintban fogunk elszámolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Barcza Attila képviselő úr kért szót.

BARCZA ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Először is köszönet a sok és nagy munkáért, amit önök tesznek a munkatársaival a magyar gazdaság érdekében. Stabilitás és kiszámíthatóság szerintem az a két kulcsszó, amit itt el lehet mondani, és én úgy érzem, hogy ezt főleg a kis- és középvállalkozási szektorban az emberek érzik, és bátran vállalkoznak. Ennek is látható eredménye az, hogy most is sok fejlesztés zajlik ebben a szektorban.

Lenne néhány kérdésem. Az első a „Magyar falu” programmal kapcsolatos. Választókerületemben nagyon sikeres a program, 32 településen, nagyon jónak tartom. Érezhetőek és láthatóak azok a fejlesztések és eredmények, amik a településeken elindultak. Mondhatjuk, hogy ez Magyarország egyik legnagyobb vidékfejlesztési programja. A kérdésem az, hogy biztosított-e a Covid- és a nehezebb időszakban a következő években ennek a költsége a költségvetésben, amit én nagyon fontosnak tartanék.

A másik kérdésem a következő: a Covid harmadik, negyedik hullámánál is nagyon sok támogatást kaptak a kis- és középvállalkozások, nagyon sok pályázati felület nyílt meg számukra, aminek részben megérkeztek az eredményei, részben pedig a következő időszakban fognak. Tervezi-e a kormány a következő időszakban a további segítséget ebben a szektorban?

Egy picit muszáj reagálnom képviselőtársamra. Ha majd a magyar választó elmegy az urnákhoz a választásokon, akkor mindenki lelkiismerete szerint szavazni fog, de én azt gondolom, hogy ha megkérdezik ma Magyarországon azt, hogy kinek első Magyarországa, melyik politikai közösségnek, akkor az emberek nagy része a jobboldalt mondja. Tehát azt kérem, hogy higgyék el, hogy nekünk Magyarország az első, és a

magyar emberek, nem pedig a multik. Fél órát lehetne csak arról beszélni, hogy milyen intézkedéseket hozott a kormány akár a multikkal szemben, hogy a közös teherviselésbe minél inkább beszálljanak. Tehát azt mondani, hogy az emberek helyett a multik pártján állunk, azt gondolom, hogy még politikai vitában is elég erős kifejezés.

Az utolsó kérdésem, hogy most már nemcsak Európát, hanem főleg Európát elérő energiaválság ellenére a rezsicsökkentés eredményeit tartósan meg tudjuk-e őrizni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Riz Gábor képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

RIZ GÁBOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Köszönöm a tájékoztatását. Magam két-három gondolattal szeretnék hozzájárulni a témához. Az egyik az, hogy miniszterelnök úr nem véletlenül említette azt, amit a teljes kormány magáévá tett, és szerintem a parlament többsége is, hogy ha munka van, minden van. Ezt a mentalitást követjük most már hosszú-hosszú évek óta, és eddig visszaigazolt bennünket az idő. Tehát elsősorban a válság idején a kormány is a magyar vállalkozásokat tartotta szem előtt, mert ha a munkahelyek megmaradnak, akkor van bér, van jövedelem, van megélhetés.

Magam továbbra is meg tudom erősíteni, és Ózd és térsége visszaigazolta azt, hogy a még oly hátrányos helyzetű térségben is jelentősen nem csökkent a munkahelyek száma; zárt be cég, amelyek helyére érkezett új, és további érdeklődés is van, a kormány pedig további támogatásáról biztosította az ózdiakat ipari területek kialakításával, ami újabb vállalkozásokat tud befogadni. Jellemzően hazai vállalkozásokat várunk arra a területre. Úgy gondolom, hogy ez az irány jó.

A másik, ami nagyon fontos és Szakács képviselő úr és alelnök úr több említést tett az euróval kapcsolatos elvárásokról, hogy az ország mikor fog csatlakozni az eurózónához, és mennyiben jelent ez stabilitást az ország számára, illetve kiszámíthatóságot a pénzügypolitikában.

A minap a kereskedelmi televíziókat nézve, a kérdező riporter egy széles mosollyal állt oda a kérdezett elé, aki egyébként egy banki szakértő volt, és széles mosoly: ugye, mennyire nem jó az országnak az, hogy most nem vagyunk az eurózóna tagja, és ugye, mennyire rossz a magyar gazdaságnak, hogy nem vagyunk ennek a családnak a tagja? Mire a kereskedelmi területen, pénzügypolitikában járatos szakértő annyit mondott, hogy nem, az országnak kifejezetten rossz lenne, ha most csatlakozna az eurózónához, mert a kormány és a gazdaságpolitika mozgásterét jelentősen tudná csökkenteni. Exportvezérelt országú gazdaságról vagyunk ismertek, kitett a gazdaságunk elsősorban Európa felé. E tekintetben úgy gondolom, hogy jelen pillanatban - nyilván nem kizárva a jövőben az eurózónához való csatlakozás lehetőségét - a kormánynak meg kell hagynia, elsősorban a pandémia idején, azt a fajta mozgáslehetőséget, amely az export és az exportképességünk megtartását vagy - urambocsá! - növelését jelenti. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További felszólalási igényt nem látok képviselőtársaim részéről. Egyetlenegy kérdéssel egészíteném ki a felszólalókat, miniszter úr. A 10+1-es pont a rezsicsökkentés megvédése, amire mindannyian, fideszes, KDNP-s képviselők is rettentően büszkék vagyunk, hiszen ez egy olyan döntése volt korábban a magyar parlamentnek, amely valamennyi magyar családot megvédett eddig is, most pedig aztán az energiaárak elszabadulása kapcsán ennek kiemelt jelentősége van. Miniszter úr beszélt arról, hogy a kkv-szektorra is kiterjesztésre kerül a rezsicsökkentés. Ha néhány számot tudna mondani arra vonatkozóan, hogy ez mekkora segítség lesz a hazai mikro-, kis- és

középvállalkozásoknak, azt gondolom, ez is egy nagyon fontos tétel lehet a későbbiekre vonatkozóan. Ezek után pedig miniszter urat arra kérem, hogy az elhangzott kérdésekre adjon választ.

Válaszok

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Köszönöm a bizottsági tagok kérdéseit és észrevételeit. Igyekszem a felvetésekre sorrendben válaszolni. Mellár Tamás felvetései nem ismeretlenek előttem, tehát az elmúlt években volt már alkalom arra, hogy akár ilyen meghallgatás keretében is, de még a parlamentben is ezekre válaszolhassak. Sajnálom, hogy nem tudtam meggyőzni képviselő urat, de most újra teszek egy kísérletet. Képviselő úr egyik állítása, hogy extenzív növekedési pályán van a magyar gazdaság, és ez rossz, káros, ez borzalom. Hát én ezt lassan már nyolc éve hallom képviselő úrtól... *(Dr. Mellár Tamás: Azóta van így!)* Azóta van így. Nem lehet, hogy át kell értékelnünk bizonyos gazdasági logikát vagy szemléletet? Tehát ha valami már nyolc éve működik, és úgy tűnik, hogy működik, akkor vagy az állítás nem igaz, vagy az állítás mögötti közgazdasági elvek változhattak meg. *(Dr. Mellár Tamás: A szocializmus 40 évig működött extenzíven, bocsánat!)*

ELNÖK: Alelnök úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Nagyon szívesen készülok egy diskurzusra is, de hadd fejezzem be először, amit szeretnék válaszolni. Azt gondolom, a képviselő úr azt nem veszi figyelembe, hogy egyrészt van egy szerkezetváltás a magyar gazdaságban. Tehát ami korábban extenzívnek minősült, az nem biztos, hogy most extenzíven tartható. Gondoljunk itt arra, hogy az autóiparunk hogyan alakult át az elmúlt években. Látszik az, hogy a világ valószínűleg, nem tudjuk biztosan, de valószínűleg a szén-dioxid-kibocsátás nélküli elektromobilitásra fog átállni, ennek pedig meg kell teremteni az előfeltételeit. Tehát amikor beruházási támogatásokat biztosítunk, mondjuk, az autóiparban akár német, akár dél-koreai cégeknek vagy éppen kínai cégeknek egy ilyen típusú beruházásra, pont ezt a szerkezetváltást akarjuk megtalálni, megérezni, és benne maradni abban a kalapban, amit európai autógyártásnak nevezünk. Tehát én ezt egy fontos elemnek tartom.

Másrészt, ha a képviselő úr jól figyelte az elmúlt hónapok eseményeit, a magyar gazdaságot a vírus okozta visszaesés és válság jobban meg kellett hogy üsse, így fogalmazok, hiszen az autóipar és a turisztikai szektor két olyan komoly húzóágazata a gazdaságunknak, amely más környező országokban sokkal kisebb arányban van jelen a GDP-ben. Na most ezért is érdekes az, hogy a magyar gazdaság mégis gyorsabban tudott visszapattanni, mint mondjuk Lengyelország. Nézze meg, képviselő úr, a lengyel gazdaságban - éppen Rogán miniszter úr volt itt előttem - a turisztikai ágazat aránya 2-2,5 százalék. Nálunk ez valahol 8-10 százalék között van, mégis a turisztikai leállást a magyar gazdaság kezelni tudta, és alkalmazkodni tudott ehhez, tehát sokkal gyorsabb reakcióképességgel rendelkezünk, úgy tűnik, hogy a szerkezetváltás folyamatos tud lenni ebben a gazdaságban, és ez szerintem mindenképp egy jó jel.

Tehát én nem értek egyet azzal, amit ön itt állított, hogy erőltetett növekedés van és fiskális alkoholizmus. Megjegyzem, a 2010 előtti kormányok időszakában aztán növekedés se nagyon volt, tehát valóban volt egy ész nélküli költségek és egy adóssághullám, folyamatosan nőtt az adósságállomány, de ha megnézi, 2006-ban, még a választások évében 3,9 százalék volt a növekedés, aztán 2007-ben 0,3, majd 2008-ban 1 százalék, és 2009-ben pedig mínusz 6,6 százalék, és 2010-ben 1,1 százalék. Tehát nem volt ez ennyire fiskális alkoholizmus, aminek meglelt volna egyébként a növekedési hatása. Ezek a növekedések, összevetve az akkori európai gazdaságok

növekedésével, kifejezetten szerénynek minősíthetők. Tehát hiába privatizált az előző kormány, hiába vett fel egy csomó adósságot, mégsem tudta, úgymond, úgy felfűteni a gazdaságot, hogy annak egy tartós növekedési üteme legyen és egyébként a gazdaság szerkezete változzon.

Ami az inflációt illeti, egyrészt nem a legrosszabb, de ez nem ment bennünket attól, hogy ez valóban egy magas inflációs érték. Itt is úgy érzem, a képviselő úrnak objektívebben kéne egy kicsit mérlegre tenni azt, ami az infláció mögött van. Van egy egyre erősödő dollár, jól látható, hogy a dollár folyamatosan erősödik. Ez sosem jó az euróövezet országainak, de még az euróövezeten kívüli feltörekvő országoknak sem. A Fed elkezdett egy kamatemelési ciklust, ez úgyszintén nem szokott általában jól kijönni a világ többi részének. Van egy energiaár-növekedés. A megugrott kereslet egyszerre hív életre olyan gazdasági folyamatokat, amelyek az áremelkedésben csapódnak ki. Gondolom, a képviselő úr sem gondolja, hogy mondjuk a konténeres szállítás költségemelkedéséről, ami a 2019-es 3 ezer dollárról - tengerentúli szállításról beszélek - 17 ezer dollárra emelkedett, a magyar kormány tehet. Ezt nem tartom valószínűnek, de azoknak az áruknak az árában, amelyek egyébként importból származnak, és ez nemcsak fogyasztási terméket jelent, hanem gépekhez, beruházásokhoz szükséges anyagokat is, ez jelentkezik, ez a megugró kereslet okozta ársokk is.

Az ellátási láncok még nem álltak helyre. Tehát az egy illúzió, hogy a gazdaságok már rendeződtek, és azok az ellátási láncok rendben vannak. Ezek nincsenek rendben. Jól látszik, hogy nyersanyaghiányok vannak. A magyarországi autógyárak esetében is, ha jól számolom, a Suzukinál volt egy olyan 30 napos leállás ebben az évben, a Mercedesnél volt egy 50 napos leállás, az Audinál is volt egy körülbelül 20 napos leállás. Ezek automatikusan hajtják feljebb a keresletet. Nem azért álltak le, mert nincs megrendelés. Az Audinál több százezer kielégítetlen megrendelés van most állományban, egy része egyszerűen chiphiány, alapanyaghiány, és ezek láncszerűen mennek végig a beszállítói oldalon is. Azt gondolom, ezt érdemes figyelembe venni, amikor a magasabb inflációról beszélünk.

Ami pedig az árfolyamot illeti, itt, hogy mondjam, elég világos hatáskörök vannak. A Magyar Nemzeti Bank elsődleges célja az árstabilitás elérése és fenntartása, és ennek veszélyeztetése nélkül támogathatja a pénzügyi stabilitás fenntartását a jegybank, tehát itt világos hatáskörök vannak. Ennek ellenére én úgy látom, hogy a jegybank lépett ezen a fronton, tehát mind az árfolyamvédelem, mind pedig az inflációcsökkentés és főleg az inflációs várakozások csökkentése érdekében konkrét lépések, kamatemelő lépések és egyéb intézkedések történtek.

Ami a hiány és az adósság területét illeti, nézze, 2019 végéig, egészen pontosan 2020 márciusáig egy hiánycsökkentő és adósságcsökkentő pályán voltunk, 80 százalékról 65,5 százalékra csökkent az adósság szintje. De hát bocsnat, a járványt nem a magyar kormány vagy nem bármelyik kormány idézte elő - én tartom ezt az állításomat -, itt alapvetően egy olyan hatásról van szó, mint a spanyolnátha esetén, ez ellen egyik ország sem tud védekezni, csak alkalmazkodni tud hozzá. Tehát alapvetően itt az a helyzet, hogy egy olyan gazdasági sokkot kellett kezelnie a gazdaságpolitikának és a vállalatoknak, a piaci szereplőknek, amire korábban egyáltalán nem volt példa. Megjegyzem, minden ország lazább monetáris és fiskális politikával próbálta ezt kezelni. Még ez IMF vagy az EBRD és a többi nemzetközi szervezet is azt javasolta, hogy ebben a helyzetben finanszírozni kell, pénzt kell pumpálni a gazdaságba, megtartani a munkahelyeket, az emberek nem maradhatnak ellátás nélkül. Én azt gondolom, ebben a tekintetben a magyar monetáris és fiskális politika is nyilván egy lazítási pályára lépett.

Most kérdés az, hogy már ott tartunk-e, hogy vissza kell-e állnia a korábbi időszaknak. Az Európai Unió sem mondja ezt. Azt mondja, hogy még a következő évre

is fenntartható a lazább stabilitási és növekedési paktum, tehát felül lehet írni ezeket a szabályokat. A többi nemzetközi intézménytől is ezt hallom. Másrészt van egy tapasztalatunk arra nézve, hogy 2009 után, amikor a gazdaságok elkezdtek kijönni a válságból, túlságosan gyorsan zárt vissza a fiskális politika. Emiatt, ha megnézzük a világgazdaság görbáját, 2011-12-ben lejtmenet volt, visszaestek a gazdaságok abba az állapotba, amiben korábban voltak. Tehát csak azt akarom mondani, hogy itt nagyon óvatosan kell zárni a pozíciókat, főleg a fiskális politikának. Természetesen mi is abban vagyunk érdekeltek, hogy minél kisebb hiánnyal és egy adósságcsökkentő pályára visszatérve tudjunk majd működni. Ezért gondolom azt, hogy például a '22-es költségvetés hiányszámát, amit most a parlament 5,9 százalékban állapított meg, azt célszerű lenne csökkenteni '22-re. Tehát, ha vannak többletbevételei '22-ben a gazdaságnak, az államháztartásnak, akkor ezeket elsősorban az adósság és a hiány csökkentésére kell majd szerintem a '22-es évben is fordítani.

A svájci indexálást említette még a képviselő úr. Ebben is tartós a vitánk. A 2010 előtti kormányok reálértékben is csökkentették a kereseteket. Tehát egy olyan helyzet alakult ki. Ebben a helyzetben az akkor hivatalba lépő kormánynak védenie kellett a nyugdíjak értékét. Ezért mondta azt az Orbán-kormány már 2010-ben is, hogy a nyugdíjak értékállóságát garantáljuk, és ezt nemcsak hogy megtartottuk, hanem még növelni is tudtuk az elmúlt években, hiszen ön is emlékezhet rá, Erzsébet-utalványoktól kezdve a nyugdíjprémium intézményének a fizetéséig nagyon sok olyan elem volt, amikor a gazdasági növekedés lehetővé tette azt, hogy reálérték fölött is növekedjenek a nyugdíjak, ne csak megtartsák az értéküket.

Szakács képviselő úr észrevételeit köszönöm, de vitatom. Tehát azért nagy különbség az, hogy ha valakinek már senki nem ad kölcsön, és elmegy az IMF-hez, mintha valaki saját maga gondolja úgy, hogy előre nem látható piaci turbulenciák miatt most éppen bespájazol. Ez két különböző dolog. Itt is meg kell említenem az adósságcsökkentést, tartósan ezen a pályán voltunk, évről évre csökkent a magyar államadósság mértéke, de úgy láttuk, hogy most, 2021 szeptemberében érdemesebb egy nagyobb devizakötvény-kibocsátással az előre nem látható kiadásokat is biztosítani. Megjegyzem egyébként, ebben az évben, ha jól adom össze, valahol 300 és 400 millió dollárnál tartunk már a korábbi adósság előtörlesztésében. Tehát nemcsak az a feladat, hogy fölvegyük a hitelt, hanem, ha van pénzünk, akkor ebből előtörlesztéseket is végrehajtsunk, és ezt az Államadósság Kezelő Központ teszi is, tehát mind a forint, mind a devizakötvények piacán előtörlesztéssel is ebből a többletlikviditásból finanszírozunk.

Versenyképesség gyorsítása. Képviselő úr, akkor nézzük a konkrét számokat! Három komoly versenyképességi lista van a világban, a svájci, lausanne-i székhelyű IMD - itt 2013-ban 50. helyen voltunk, most a 42. helyen vagyunk (*Dr. Mellár Tamás: De voltunk huszonhetedikek is!*), '21-ben 42. helyen vagyunk, képviselő úr. A WEF, a World Economic Forum versenyképességi listáján a 63. helyen voltunk 2013-ban, 2019-ben már a 47. helyen, tavaly nem adták ki, majd most, december végén állítólag megint kiadják ezt a jelentést, kíváncsi vagyok én is, hogy hol fogunk szerepelni. A Doing Business-listán pedig 54.-ről az 52.-re léptünk előre, de ez időközben nemcsak hogy nem jelent meg, hanem meg is szűnt. Tehát az IMF és a Világbank úgy gondolta, hogy jobb ezt a listát talán nem is publikálni, ha egyébként gyanú van arra, hogy ebbe belenyúlhatnak és manipulálhatják. Tehát azt gondolom, hogy a külső objektív mércék alapján is ezeken a listákon előre tudtunk lépni, és a magyar gazdaság pozíciója ma versenyképességi szempontból jobb, mint korábban.

Itt egyébként hadd jegyezzem meg, hiszen Szakács képviselő úr is kérdezte az árfolyam és a forint helyzetét, hogy nyilván a monetáris és a fiskális politika között egy összhangnak kell meglennie annak érdekében, hogy közösen tudjuk, főleg az inflációs

várakozásokat hűteni. Ezt egyébként meg is tesszük. Önök néha úgy szokták beállítani, mintha mi - hogy mondjam? - kerülgetnék egymást a jegybankelnök úrral, erről szó sincs. A legutóbb épp szombaton, két nappal ezelőtt találkoztam vele, és egy jót beszélgettünk arról, hogy a pontos monetáris és fiskális helyzet milyen. Ezeket a beszélgetéseket egyébként folytatni is kell, hiszen annak van értelme, hogy ha a két gazdaságpolitikai elem együttműködik, akkor tud hatásosabb lenni.

Egyébként az állításaim itt az árfolyam és forint kérdésében ugyanazok, amiket Mellár képviselő úrnak is válaszoltam. Tehát ne kérjenek rajtunk számon olyan dolgokat, például energiaár, amiért a magyar kormány csak részleges vagy egyáltalán semmilyen felelőssége nincsen. A világpiaci olajárról, gondolom, hogy nem Magyarország tehet elsősorban.

A városok költségvetéséről lemondtunk - nem mondtunk le. Mindig is azt mondtuk, hogy a járvány időszakában közös erőfeszítésekre van szükség. Együtt sírunk, együtt nevetünk az önkormányzatokkal. Itt is arról volt szó, hogy a kis- és középvállalkozások terheinek a könnyítése érdekében javasoltuk, hogy az iparüzésiadó-bevétel feléről, egy százalékról mondjanak le a települések. Azt gondolom, hogy ezzel is segíteni tudtuk azt, hogy a kis- és középvállalkozói szektor foglalkoztatása, munkahelymegtartó-képessége tartósan erős legyen.

Egyetértek képviselő úrral, ön kifogásként mondta, én ezt pozitívként mondom, hogy a 25 ezer fő alatti településeknél mindenhol teljes egészében kompenzáltuk az iparüzési adóból származó kiesést. *(Dr. Szakács László közbeszól.)* Úgyhogy a nagyobb településeken - hallgasson meg, képviselő úr! - pedig attól függően, hogy milyen beruházások vannak egyébként más kategóriában, gondolok itt a nagyvárosoknál a „Modern városok” programra, jó néhány önkormányzati fejlesztést finanszíroz az állam, ott pedig célzott támogatásokat tudunk biztosítani a településeknek.

Barcza Attila képviselő úrnak is köszönöm a felvetéseket. Igen, folytatni fogjuk a „Magyar falu” programot. Mi is úgy érezzük, hogy a vidék népességmegtartó erejének az erősítése érdekében erre továbbra is szükség van, ezek a pályázatok futni fognak. A rezsicsökkentés eredményeit pedig fenntarthatónak látjuk. Most tudtuk bebizonyítani, hogy milyen jól tettük azt, amikor a baloldal követelésére nem engedtünk annak a nyomásnak, hogy a piaci változásokhoz, a világpiaci mozgásokhoz állítsuk pusztán az energiaárak változását. Időt kell hagyni arra, hogy akár a háztartások, akár a kis- és középvállalkozók vagy a nagyvállalkozók is alkalmazkodni tudjanak. Most ez a rezsitörvény védi a háztartásokat, és ezt fenn is kell tartani szerintünk a továbbiakban is, úgyhogy ezt meg kívánjuk őrizni. Egyelőre Brüsszelből sem látom azt, hogy más megoldást kitaláltak volna erre a helyzetre. Egy-két ország próbálkozik különböző rezsitörvényekkel, ezeknek a hatása, fogalmazzunk finoman, elég korlátozott. Úgyhogy ezt meg kívánjuk őrizni.

Riz Gábor képviselő úrnak is köszönöm a felvetéseket. Valóban, ha munka van, minden van. Az egyik nagyon pozitív változás az, hogy milyen gyorsan visszaállt a magyar munkaerőpiac. Tehát 2020 tavaszához képest már ott tartunk, hogy idén augusztusban több mint 4,7 millió embernek volt munkája. Az elmúlt harminc évben soha nem volt ekkora a foglalkoztatottság. Most néhány ágazatban megjelent megint a munkaerőhiány. Ez kétségkívül inkább egy probléma, de pozitív probléma, szemben a magas munkanélküliséggel. Azon kell dolgoznunk, hogy a szakképzési rendszerünk, az oktatási rendszerünk minél inkább alkalmazkodjon a gazdaság igényeihez, és képes legyen a strukturális munkanélküliségből még tartalékokat mozgósítani a magasabb foglalkoztatás érdekében. Itt is hadd mondjam el, hogy a foglalkozási rátánk most már jócskán meghaladja az Európai Unió foglalkozási rátáját, tehát elértük azt, amire 2010-ben kevesen gondoltak. Ugye, akkor mélyen alatta voltunk az uniós átlagnak, sőt

utolsóelőtti helyen voltunk, Málta volt csak mögöttünk, most pedig jóval fölötte vagyunk az uniós átlagnak és az uniós országok élbolyában vagyunk foglalkoztatás tekintetében.

Eurózána kérdése. Igen, vannak példák arra, hogy országok rosszul csatlakoztak vagy rossz időben csatlakoztak, felkészületlenül az euróövezethez. A magyar gazdaságnak és gazdaságpolitikának el kell kerülnie ezt a csapdát, és egyelőre a versenyképesség és a hatékonyság javításával abba a helyzetbe kell hozni a gazdaságot, hogy saját maga felelősen tudjon erről egy döntést hozni. Abba most nem is megyek bele, hogy magának az egész eurózáonának a szabályai is változnak folyamatosan. Jól látható, hogy ez a válság újra előhívta a legfontosabb vitákat. Úgyhogy ebben a kérdésben érdemes egy picit óvatosnak lenni, és inkább az ország versenyképességének javításán gondolkodni.

Végül Bánki Erik elnök úrnak is köszönöm az észrevételt és a kérdést is. Ahogy említettem is, a rezsicsökkentés eredményeit meg kívánjuk védeni. Gulyás miniszter úr, ha jól emlékszem, egy kormányinfón ezt be is jelentette, hogy a magyar kormány lépéseket tesz annak érdekében, hogy a kis- és középvállalkozói szektor a villamos áram tekintetében az egyetemes szolgáltatói körbe tudjon tartozni, tehát rezsivédett legyen. Most erre mindenféle mutatók vannak, tehát a 3x65 amper mutatótól elkezdve a különböző számokig most mennek azok a részletegyeztetések az energiaszektor szereplőivel, ahol ezt a rezsicsökkentést az önkormányzatokon túl a kkv-szektor számára is ki tudjuk nyitni. Abban bízom, hogy ebben majd hamarosan meg is jelenik az a kormányrendelet, amely ezeket a keretszabályokat fogja tisztázni. Köszönöm szépen a kérdéseket és az észrevételeket.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszter úr, a tartalmas és érdemi válaszokat. Nemcsak az elmúlt egy év munkájának az eredményéhez, hanem az elmúlt nyolc év következetes gazdaságpolitikai intézkedéseinek és költségvetési döntéseinek sorozatához szeretnék gratulálni, hiszen ahogy az expozéjában is kiemelte miniszter úr, nagyon nem mindegy az, hogy egy országot milyen állapotban ér el egy ilyen világméretű gazdasági válság. Azt gondolom, mi annak köszönhetjük azt, hogy ilyen gyorsan és ilyen eredményesen tudtuk kezelni ennek a válságnak a Magyarországot érő hatásait, hogy egy kiváló, kitűnő állapotban lévő költségvetést és magyar gazdaságot ért el ez a válság. Ez azért rendkívül fontos, mert a magyar emberek életkörülményeit, egyáltalán a munkahelyeinek a megvédését és az életszínvonalának a megőrzését is ezek a gazdaságpolitikai lépések biztosítják.

Büszkék lehetünk mindannyian arra, hogy az elmúlt időszakban, még a válság idején is folyamatosan jelentős, 10 százalék körüli reálbér-emelkedést bírt el a magyar gazdaság. Tehát azt gondolom, minden olyan döntés, amelyet a kormány meghozott a gazdaság újraindítását illetően, hatásosak és eredményesek voltak. Mondhatjuk azt, hogy legalább olyan sikeresen tudtuk kezelni a mostani gazdasági válságot, mint ahogy a csődben lévő országot 2010 után ki tudtuk rángatni a csőd széléről, és így újra tartós növekedési pályára tudtuk állítani 2013-tól a magyar gazdaságot.

Úgyhogy miniszter úrnak és kollégáinak is köszönjük az elmúlt év kitartó és eredményes munkáját. Azt kívánjuk, hogy legalább ilyen sikeres legyen a folytatás is. Köszönöm szépen, hogy eljött a bizottság elé. Ezzel a bizottság 3. napirendi pontját is lezárom. Rövid technikai szünetet rendelék el, és utána folytatjuk a bizottsági ülést.

(Szünet: 12.32 - 12.34)

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét.

Egyebek

A 4. napirendi pontunk az egyebek. Kérdezem, hogy e napirendi pont keretében van-e valakinek bejelentenivalója vagy felvetése. *(Nincs jelentkező.)* Úgy látom, hogy nincs.

Arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy jövő héten hétfőn... *(Jelzésre:)* Eddig úgy volt legalábbis *(Derültség.)*, a kolléganőm tájékoztatása szerint, hogy hétfőn Sziijártó miniszter urat meghallgatjuk, de mint tudjuk, Sziijártó miniszter úr állandó mozgásban van, nem olyan egyszerű lekövetni őt. Most még úgy tűnik, hogy hétfőn meghallgatjuk, de aztán lehet, hogy más időpontban, természetesen időben fogunk értesítést küldeni önöknek. Ami viszont biztos, hogy kedden 8 óra 30 perctől Palkovics miniszter úr, utána pedig Süli miniszter úr meghallgatása következik a bizottság előtt, tehát arra már most tudnak képviselőtársaim készülni. Amennyiben Sziijártó Péter miniszter úrral tudunk időpontot egyeztetni, azonnal értesítést küldünk, hogy időben mindenki fel tudjon erre készülni. Köszönöm szépen, hogy a rendkívül nehéz körülmények ellenére is biztosították a mai ülés határozatképességét képviselőtársaim.

Az ülés berekesztése

Mindenki vigyázzon magára, mert nehéz időszakot élünk. Mindenkinek szép és eredményes napot kívánok! A bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 36 perc)

Bánki Erik
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Horváth Éva Szilvia és Vicai Erika